

የዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት ግብና ዓላማ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረትና ይዘት ያላቸውን ቅዱሳንን የሚመግቡና ከስሕተት ትምህርቶችና ልምዶች የሚያስጠነቅቁ ከአጫጭር መጣጥፎች እስከ ትልልቅ የማስተማሪያ መርጃዎች በማዘጋጀት ቤተ ክርስቲያንን መደገፍና በዚህም እግዚአብሔርን ማክበር ነው።

አንዴ ልጠይቅ፤ እንዘፈን እንዘምር?

ካለፉት የዕዝራ ስርጭቶች በአንዱ የሙዚቀኛ ዮናስ ጎርፌን ቃለ ምልልስ በመከተል ስለዘፈነም ባህል እና መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ዘፈን በሚለው ጉዳይ ላይ ጽፌ ነበር። በሁለተኛው ቤት ያጣው ቤተኛ በተሰኘው መጽሐፉ ላይ ሒሳዊ ግምገማ ጽፏል።

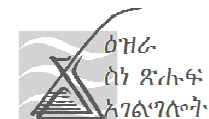
አሁን ደግሞ ከዘፈን ወሬ ወደጸዳው እና ወዳልጸዳውም መዝሙራችን የመመለሻውን መንገድ የድርሻቤን ልጥረግ። በዘፈን ጉዳይ ላይ አሁንም ብዙ እየተባለበት ነው። መዝሙሮቻችን ስለሰሉ እያልን እንደ ዮናስ ስሌት በጥቂት መቶ ለሚቆጠሩ ዘፈናም ክርስቲያኖች ላይ ይህን ያህል ማተኮር ስሜትንና ጉልበትን፤ ክቡር ጊዜንም ማባከን ነው። እኔም ስለ ዘፈን ምናልባት ለመጨረሻ ጊዜ ጥቂት ብዬ ወደ መዝሙሮቻችን እና ወደ ዘማሪዎቻችን ለመለከት እወድዳለሁ።

መዝሙሮቻችንና ዘማሪዎቻችን ምን መምሰል አለባቸው? መሠረት ያለባቸው እነርሱ ናቸው።

እስላም እና ክርስትና

(ንጽጽራዊ አቀራረብ)

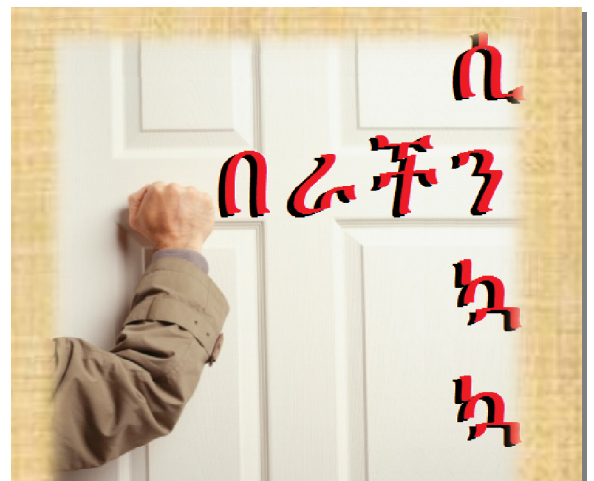
ክፍል አስራ ሁለት

የዶ/ር ሙሐመድ ዓሊ አልኸሊን መጽሐፍ መመልከት እንቀጥላለን። ባለፈው ክፍል ስለ ጌታ ራት ያለውን የተጣመመ ግምት እና ኢየሱስ የአንድ ቀበሌ ብቻ ነቢይ መሆኑን የመናገሩን ስሕተት ተመልክተን ነበር። በዚህ ክፍል የኢየሱስ ትምህርት ንዶሎና ያልተሟላ ነው፤ ደግሞም፤ ኢየሱስ ስለ ኢስላም ነቢ ስለ ሙሐመድ ትንቢት ተናግሮአል የሚለውን መላ ምታዊ ስሕተት እንመለከታለን። ኢየሱስ ስለ ሙሐመድ ተናገረ የሚለው በዮሐ. 14 እና 16 ስለ መንፈስ ቅዱስ የተናገረውን ነው።

የጌታ ደስታ እና የእግዚአብሔር ሰላም

የፊልጵስዩስ ጥናት በመቀጠል ፊል. 4፥4-7ን እናጠናለን። ደስታ፣ ገርነት፣ ጸሎት፣ ሰላም ይናገራል። እነዚህ ቃላት በራሳቸው ግዙፎች ናቸው። የሚጽፋቸው ሰው ደግሞ በወሳኔ ቤት ውስጥ ስለ እምነቱ የታሰረ ክርስቲያን አገልጋይ ሲሆን ይበልጥ ግዙፉን ይሆናሉ።

የይሖዋ ምስክሮች ግልብ ስሕተቶች

ክፍል ሁለት

ባለፈው የጀመርነውን የይሖዋ ምስክሮች ስሕተቶች መመልከት እንቀጥላለን። በዚህ ክፍል ኢየሱስ ሚካኤል ነው? እና ኢየሱስ ዘላለማዊ ነው? የሚሉትን እናያለን።

አንዴ ልጠይቅ፤ እንዝፈን እንዘምር?

እንዝፈን?

በሕይወቴ ሳለሁ ለእግዚአብሔር እቀኛለሁ፤ ለአምላኬም በምኖርበት ዘመን ሁሉ እዘምራለሁ። መዝ. 104፡33።

በሕይወቴ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ፤ በምኖርበት ዘመን ሁሉ ለአምላኬ እዘምራለሁ። መዝ. 146፡2።

ካለፉት ሁለት የዕዝራ እትሞች በአንዱ መዝሐፍ የናስ ጎርፌ ከኪያ ቶክ ሾው ጋር ካደረገው ቃለ ምልልስ በመነሣት ከመጽሐፍ ቅዱስ አንጻር ዘፈን ምን መሆኑን አካፍቼ ነበር። በሌላኛው የዕዝራ እትም ደግሞ በመዝሐፍ የናስ መጽሐፍ ቤት ያጣው ቤተኛ ሒሳዊ ግምገማ አቅርቤ ነበር። ግምገማው በመጽሐፉ ቅርጽ ላይ ያተኮረ ሆኖ ሒስነቱ ከመሠረታዊው አሳቡ ጋር መጣላቱን የሚያሳይ ነው። የናስ ዘፈንን እና መዝሐፉን አንድና እኩል አድርጎ ሊያቀርብ ሞክሮአል። 'መዝሐፍ የናስ' በማለት ፈንታ፡ 'ዘፋኝ የናስ' ብል ቅርታ ሊፈጥር እንደሚችል ግልጽ ነው። ይህ ማለት መዝሐፉ ዘፈን አንድ አይደለም ማለት ነው።

ከዘፈን ወሬ ወደጸዳው መዝሙራችን ስለመመለሻው መንገድ የድርሻዬን ልጥረግ ይህን የመጨረሻ አጭር መጣጥፍ የምጽፈው። በጉዳዩ ላይ አሁንም ብዙ እየተባለበት ነው። እኔም ስለ ቤት ያጣው ቤተኛና ስለ ዘፈን ምናልባት ለመጨረሻ ጊዜ ጥቂት ብዬ ወደ መዝሙሮቻችን ላመለከት እወድዳለሁ። እንደ መጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ ብቻ ሳይሆን እንደ ደቀ መዝሙር እና ክርስቲያን አገልጋይ ዘፈንን ዘፈን የማለት ግዴታ እንዳለብን ማሳሰብ ከልክ ማለፍ አለመሆኑን ማሳሰብ እችላለሁ። ዘፈን እየመረጥን የምንሰማው አይደለም። እየለቀምን የምንበላው ጥሬ አይደለም።

የዘፈንን ምንነት ባለፈው እንዳስቀመጥኩት ዘፈን ሦስት ነገሮች ነው። ሦስቱንም በደረጃና በቅደም ተከተል አሰላለፋቸው ልድገማቸው።

1. የመዝሐፉ መሣሪያ ኖሮትም ሳይኖርበትም በድምጽና ዜማ የሚተላለፍ ዓለማዊ፣ ሥጋዊ፣ ኢመንፈሳዊ (secular) መልእክት ነው። በመዝሐፉ መሳሪያ ይታገዝበዋል አይታገዙም። መንፈሳዊ ያልሆነ፣ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆነ፣ የወንጌል መልእክት ከቶም የሌለበት፣ የሰውን ውድቀትና ኃጢአት የማይናገር፣ የእግዚአብሔርን ክብርና የማዳኑ መንገድ የሆነውን ክርስቶስን ፈጽሞ የማያሳይ፣ መንፈሳዊነት የሌለው ሥጋዊ፣ ሰማያዊነት የሌለው ምድራዊ፣ መንፈሳዊነት የሌለው ዓለማዊ መልእክት ያዘለ ዜማ ነው። በዚህ ውስጥ ጉዳትም ጥቅምም የሌላቸው ዘፈኖች ይኖራሉ። እነዚህ ረብም ጉዳትም የሌላቸው ዘፈኖች ለክርስቲያን የሚለግሱት አንድም ፋይዳ የለም።

2. ከዚህ ሲወርድ ደግሞ ዘፈን ከዓለማዊው ዜማ በተጨማሪ መጠጡም፣ ሐሺሹም፣ መወሰለቱም (በየናስ ቋንቋ ቅጥ አምባሩ የጠፋበት ድግስ) ያለበት ዳንኪራ፣ ጭፈራና መስልሶል ነው። ይህ ፓርቲያዊና ኮሞሳዊ ትርጉሙ ነው። ገላ. 5፡21 ዘፋኝነት ሲል ይህንን ነው። ዘፈን ይህም ነው እንጂ ከላይ የተጠቀሰው ጥቅምም ጉዳትም የሌለው ሕዝባዊ፣ ባህላዊና ማኅበራዊ የዜማ መልእክት ብቻ አይደለም።

3. ከዚህ ሲከፋ ደግሞ መንፈሳዊ እሴቶች የጎደሉት ብቻ ሳይሆን፣ ጥቅምም ረብም የሌላቸው ዜማዊ መልእክቶች ብቻ ሳይሆኑ፣ በተቃራኒው ከመንፈሳዊ መንገድና ከክርስቲያናዊ አምልኮ የሚያርቁ

ሰይጣናዊ መልእክቶች የሚተላለፉበት እና አምልኮም የሚካሄድበት ቅኔም ነው።

ሦስቱንም ጨፍላቁ በአጭሩ ዘፈንን ስተረጉም፣ ዘፈን ዓለማዊ፣ ኮሞሳዊ እና አምልኮተ አጋንንታዊ ዜማና ጭፈራ ነው። ዘፈን ይህ ነው።

ዘፈንና መዝሐፉ አንድና ሞክሼ አይደሉም። መዝሐፉ ወገንተኝነት የሌለው የዜማ ቅንብር ነው። መዝሐፉ ዘፈንንም መዝሙርንም፣ ዓለማዊውንም መንፈሳዊውንም መልእክት ለማስተላለፍ ይቀናበርበታል። ሲወግን ደግሞ ከሁለቱ የአንዱ አገልጋይ ይሆናል። በአማርኛ፣ 'ዘፈን' የተባለ ወካይ ቃል እያለን music or song እያልን ማምታታት ዘፈንን እንደ አሞሌ ጨው እያላሁ ዘፈናም ክርስቲያኖችን ወደሚታረዱበት ቁራ መንዳትና ቤት ያጡ ቤተኞች እንዲሆኑ የሚያደርግ አሳኝነት ነው።

በቤት ያጣው ቤተኛ ላይ የጻፍኩትን ሒሳዊ ግምገማ ተከትሎ ስለተላኩልኝ ማበረታቻዎች አመሰግናለሁ። አሳቦቼ በክርክሮችና ውይይቶች ውስጥም ሲኖኑ አይቻለሁ። የቤት ያጣው ቤተኛ ደራሲ ስለ ዘፈንና መዝሐፉ፣ ስለ መዝሐፉ ስልት እና ዘውግ ብዙ ብሎአል። በጣም ብዙ ማለት ችሎአል። ዘፈንን ስለሚመለከተው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ስነ መለኮት ግን ሊናገር አልቻለም። ይልቁንም ዘፈንና ዘፈናም ባህል በክርስትና ሕይወት ላይ ሊኖረው ስለሚችለው አፍራሽ ተጋቦት ምንም አልተናገረም። የመዝሐፉን (የዘፈንን) ጠቃሚነት ሊናገር ጨክኖ የደፈረውን ያህል ዘፈን በክርስቲያን መንፈሳዊና መጽሐፍ ቅዱሳዊ አመለካከት ላይ የሚያሳድረውን ክፉ ቀንበር ሊያሳይ ጨርሶውኑ አልሞከረም፤ አላሰበም።

ይህንን አሳብ ለማስተጋባት ስል ነው። "ቤት ያጣው ቤተኛ ጥልቅ አሳቢነትን እየተማጠነ ምክንያታነትና መንፈሳዊነት የተፋቱባቸው አስተያየቶች የሞሉበት መጽሐፍ ነው።" ያልኩት። የክርስቲያን ሕይወት መንፈሳዊነትና የቅድስና አካሄድ ከስሌቱ ውስጥ መውጣት የለበትም። ክርስትና የምንኖረው ኑሮ እንጂ እመደርደሪያ ላይ ሰቅለን ስለዚያ የምናወራው ረቂቅ ንድፈ አሳብ አይደለም። ምንም ነገር፣ ዘፈንንም ጨምሮ ወደ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ እንዲገባና እንዲሰለጥን ሲደረግ መጥጠየቅ ያለባቸው ሁለት ትልልቅ ጥያቄዎች፣ ይህ ነገር ክርስቶስን ያስከብራል? እና ይህ ነገር ቤተ ክርስቲያንን (አማኞችን) ያንጻል? የሚሉት ናቸው። ዘፈን ሁለቱንም አያደርግም። ጥልቅ አሳቢነትና መንፈሳዊነት የተፋቱበት ጉዳይ እዚህ ላይ ይታያል። አንድ ነገር መንፈሳዊ አልሚነት ከሌለው ወደ ክርስቲያን ሕይወት ለምን ወደ መድረክ ይጋበዛል? ከተጋበዘ ደግሞ መንፈሳዊ ፋይዳው ለምን ግልጽ አይደረግም?

የቤት ያጣው ቤተኛ ጸሐፊ ከተናገረው ግልጽ የሆነው ጉልህ ነገር ዘፈን የሚለውን ጥቅስ ለማወቅ ከመቶ በላይ ትርጉሞችን መመርመሩን ቢሆንም ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ጠቅላላ አሳብ እና ዘፈን በክርስቶስ አካል በቤተ ክርስቲያን ስለሚያሳድረው ተጽዕኖ በቅጡ ሊናገር አለመቻሉን ነው። ጥቅስ ጥንቁል አድርጎ፣ ከዚያ ውስጥ አንድ ቃል መዝዘ፣ በመዝዘት ቃል ቤት መሥራት ቀላል መስሎታል። የሚያሳዝነው፣ ዛሬ ተቀምጠው ሳይማሩ ቆመው የሚሰብኩ ሰዎችን ተንበርክከን እየሰማናቸው መሆናችን ነው። ስነ መለኮትን በተመለከተ የቤት ያጣው ቤተኛ ደራሲ ቃሉን ተቀምጦ ሳይማር ቆሞ ሊያስተምር እየሞከረ ነው። ይህ ደራሲ ስቶ የሚያስትን፤ ወደ ገደል ወድቆ ወደዚያ የሚጎትትን አደገኛ ትምህርት የሚያስተምር ሰው ነው። ለጥቂት ዘፈናም ክርስቲያኖች መገፋት እየተከራከረ ለብዙዎች ሕይወት መፍረስ ግን ደንታቢስ መሆን እርስ በርስ የሚጋጭ ብቻ ሳይሆን በቤተ ክርስቲያን ላይ ሰይፍ መምዘዝ ነው።

በሕንጻት እና ኪያ ሾው በተዘጋጀው የውይይት መድረክ በመቶ የሚቆጠሩ መዝሐፍቶች ወክሎ እየተናገረ መሆኑን ደጋግሞ ብሎአል። ይህንን ቁጥር ግልጽ አድርጎታል። በመቶ መቆጠር ማለት ከሺህ በታች ማለት ነው። በአማካይ አምስት መቶ ብለን እንውሰድ። (ያን ያህል መሆናቸውን ማን ቆጠረው?) እነዚህን አምስት መቶ ዘፋኞችን (መዝሐፍቶችን) ለመታደግ በመቶ ሺህ እና በሚሊዮን የሚቆጠሩትን ግራና ቀኛቸውን ለይተው ለማወቅ የተሳናቸው ምእመናን እንደ ማገደ

እንጨት ወደ ዘፈን ወላፊን መማገድ ከሳራ መሆኑ እንዴት እንዳልታየው ይህ ከቶም ልረዳው የማልቸለው ጉዳይ ነው። ይህንን ነው ጥልቅ አሳቢነት ሳይሆን የጥልቁ አሳቢነት ያልኩት። እንግዲህ የዘፈን ጥያቄ የኢትዮጵያ ክርስቲያኖች እና የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ጥያቄ ሳይሆን ቢበዛ በጥቂት መቶ የሚቆጠሩ ዘፈናዎች ጥያቄ ነው። የቤት ያጣው ቤተኛ ጸሐፊ እነዚህን ከቤተ ክርስቲያን ያፈነገጡና የራቁ ዘፋኞች (መዝሐቆች) ለመመለስ ምኞት ካለው፣ ክርስቲያኖች ዘፈንን እንዲቀበሉ ሳይሆን እነዚያ ሰዎች ዝማሬን እንዲቀበሉ ሌላ ስልት ቢነድፍ የተሻለ ነበር።

በዚያ ወይይት ላይ ያስተዋልኩት ሌላ ነገር መዝሐቆች የናስ ዘፈን እና ዘፋኝ የሚለውን አሳብ መዝሐቃና መዝሐቆች በሚለው የመቀየር አዝማሚያ ማሳየቱ ነው። መዝሐቃ፣ ማለት ከላይ እንዳሳየሁት ከምንም ያልወገነ መዝሐቃ ብቻ ነው። ይህ ያልወገነ መዝሐቃ የክርስቲያኖች ችግር አይደለም። ሆኖም አያውቅም። መልእክት ከኖረ መልእክቱ ላይ የተገለጠ ችግር ሊኖር ይችላል። ሌላው ሊያስተካክል የሞከረው 'ቤተኛ' የሚለውን ቃል ነው። እግዚአብሔር ባለቤት እኛ ሁላችን የእግዚአብሔር ልጆች ሳለን ይህ ሳይነገር ቤተኞች እንደሆንን አድርጎ ሰሚዎችን ሊያቁልና ሊሸነግል ሞክሮአል። ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ልጆች እንጂ ቤተኞች አይደሉም። ቤተኛ የሚባል ነገርን መጽሐፍ ቅዱስ አያውቀውም።

የፖለቲካ ምርጫ ሂደቶችን ተከታትለን እናውቃለን? የአንዳንድ አገሮች ምርጫዎች የይስሙላ ብቻ ናቸው። በሌሎች ዲሞክራሲያዊ የምርጫ ሂደቶች ደግሞ ፍጭት ይስተዋላል። የፖለቲካ ተመራጮች ለምርጫ በሚወዳደሩባቸው ጊዜያት አጥብቀው የሚከተሉት አንድ መንገድ አለ ይባላል። ዘላቅ ብለው ሲያዩት መሰሪ አካሄድ ነው። በአማራካ በአሁኑ ጊዜ የፕሬዚደንታዊ ምርጫ እየተካሄደ በመሆኑ ይህ በግልጽ ይስተዋላል። ዋናው ቃል ማሳመን የሚባለው ነው።

1. ሕዝቡ ችግር እንዳለበት ማሳመን። ችግር ሳይኖርም ችግር እንዳለበት እንዲያምን ማድረግ ዋናው መነሻ ነው። አንዳንድ ፈውሳኞች የሌለ በሽታ ጠርተው የሌለ ፈውስ እንደሚያውጁት ዓይነት ማለት ነው። ችግር ሊኖር ይችላል፤ ግዙፍ ወይ መናኛ ችግር መኖሩ አይቀርም። ግን፣ 'ያ ችግር የምር ችግር ነው ወይ?' ብሎ መጠየቅ ጥበብ ነው። ምክንያቱም አንዳንድ ችግሮች ችግር አይደሉም።

2. ሕዝቡ ችግሩን መፍታት እንደማይችል ማሳመን። ችግር የሚፈታበትና የሚቀረፍበት የሕገ መንግሥት፣ ደንብ፣ በየእርከኑ የተሠራ የሥራ ማስፈጸሚያ ድንጋጌ፣ የጸደቀ የሥራ መመሪያ ቢኖርም ቅሉ ያንን እንደሌለ በመቁጠርና ሊበርዙ በመሞከር፣ እንደተሳሳተ ወይም ጊዜ እንደሻረው ወይም በቀድሞው መንፈስ ያ አለመሆኑን ለማሳመን ጥረት ያደርጋሉ።

3. እርሱን እጩ ተመራጩን ቢመርጡት፣ የመፍትሔ አማራጩን ቢከተሉ ግን እርሱ ችግራቸውን ሊፈታላቸው እንደሚችል ማሳመን።

ባለፈው እንዳሕስኩት ቤት ያጣው ቤተኛ መጽሐፍ እንዲሁም ጸሐፊው የመናገር አጋጣሚ ባገኘባቸው ስፍራዎች ይህን የተመራጩት የማሳመን አካሄድ የሚከተል ይመስላል። ቤተ ክርስቲያን ችግር ውስጥ እንደምትገኝ፣ ማጥ ውስጥ እንደተዘፈቀች ሊያሳየን ይሞክራል። ችግሩም ዘፈን ነው። በእውነቱ ዘፈን የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ችግር ሆኖ አያውቅም። ችግር ከሆነ ችግርነቱ የጥቂት፣ ከላይ እንዳልኩት፣ የጥቂት መቶ ዘፈናም ክርስቲያኖች ብቻ ነው። ቤት ያጣው ቤተኛ ይህንን የፖለቲከኞች አካሄድ እየሄደ ዘፈን ችግራችን እንደሆነ ሊያሳምንን ሞክሮአል።

ቀጥሎ እኛ መፍታት እንደማንችልና መፍትሔውን እርሱ እንደነደፈልን እንድንቀበል ሊያሳየን ሞከረ። መፍትሔውም እርሱ በመጽሐፉ ውስጥ እንዳስቀመጠው ዘፈንን ዘፈን አለማለት፣ መዝሐቃ ብሎ መጥራት፣ ዘፋኞችንም መዝሐቆች ማለት እና የኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር ከ1997 ትርጉም ውስጥ ለቃቅም እንዳወጣው 'ዘፈን' የሚለው ቃል

እንዲወገድ ነው። መፍትሔው ሰደመደም ዘፈንን መስማት ብቻ ሳይሆን፣ ዘፈን መዝሐቃ፣ ዘፋኝም መዝሐቆች ተብለው ዘፈን መስማትም፣ መዝሐቃም ዘፋኞችን/መዝሐቆችን ማድነቅም፣ በቤተ ክርስቲያንም እንደ ዶክተር እና አናጢ ብቻ አድርጎ መቀበልም ነው። አንዱ መርዛም አካሄድ የከሞስ የቃሉ ትርጉም በዘፈን ሊወከል አይችልም የሚል ነው። እኛ ዘፈን የተባለ ቃል እንዳለን ስንቶች ቋንቋዎችና ባህሎች ዘፈንን የሚወከል ጠጣራ ቃል እንዳላቸው ግን ምርምር አላደረገም። ለኛ ቋንቋና ባህል ዘፈን ጉቶ ቃል ነው። ምክንያቱም ዘፈን የባህላችን ድር (fibre) ነው። ዘፈንን ልክ የአናጢነት ወይም የግብርና ሙያ መሳይ አድርጎ ማቅረብ ማፈዝ ነው።

ቤት ያጣው ቤተኛ ፊዘኛ ነው። በአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ የሚያፈገፍ፣ በቤተ ክርስቲያን የሚያፈገፍ፣ በቤተ ክርስቲያን መሪዎችና አስተማሪዎች የሚያፈገፍ፣ በስነ መለኮታዊያን የሚያፈገፍ መጽሐፍ ነው። ቤት ያጣው ቤተኛ ከቶውኑ የማያፈገፍም በአንድ ወገን ብቻ ነው፤ በዘፋኞች፣ ዘፋኞችን ሲያወሳ በሙሉ አክብሮትና ከወንበሩ ተነሥቶ፣ ባርኔጣውን አንሥቶላቸው ነው። ባርኔጣ ቢኖረው ማለቱ ነው። ይህ የሚያሳየው ግልጽ ነገር ቤት ያጣው ቤተኛ ወገንተኛነቱን ነው። ለዘፈንተኞች ሲል ቤተ ክርስቲያንን እና መሪዎቿን ለመውገር ካመረረ ግልጽ ወገንተኛ ነው።

ዘፈናም ሰውን፣ "ዘፈን ዝፈን፤ በል በል" ማለት ለንስሐ ሊኖረው የሚችለውን ዕድል ማጥፋት ነው። ዘፈናም ሰው፣ "ዘፈን መዝሐቃ ነው፤ መዝሐቃ ደግሞ የተፈቀደ ነው፤ የተከለከለው ኮሞስ ነው" ካለ፣ ኃጢአትን ለመለማመድ መንገዱን ወለል አድርጎ መከፈቱ ነው። ዘፈንን ቃሉ እንደሚያስጠነቅቀው ኃጢአት አድርጎ አለማቅረብ በመርዝ ጠርመሱ ላይ የኮካ ኮላ ምልክት መለጠፍ ነው። ምልክቱ መርዙን አይበርዘውም፤ አይሰርዘውም። ዘፈንን፣ "ኃጢአት ነው" ካለ ግን ለንስሐ በሩ የተከፈተ ይሆናል። ቢዘፍን እንኳ እየጠላውና ውስጡ እየተጸየፈው ነው የሚዘፍነውና ይህ የጥላቻና የመጸየፍ ዘር የመብቀል ዕድል ይኖረዋል።

የቤት ያጣው ቤተኛ ምክር ልክ እንደ አኪጦፌል ምክር ናት! አኪጦፌል ልጅን በአባቱ ላይ ሊያስነሣ የሞከረ ክፉ መከሪ ነበረ። ቤት ያጣው ቤተኛም ልክ እንደዚህ ነው። ዘፈናም ልጆች በቤተ ክርስቲያንና በመሪዎቿ፣ በስነ መለኮታዊያንና በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ እንዲነሡ የሚያደርግ ነው። ግን የአኪጦፌል ምክር ከንቱ እንደሆነች ይህችም ከንቱ ትሆናለች። ዘፈናዎች አትዝፈኑ ቢባሉም መዝሐፍቸው አይቀርም፤ የማይዘፍኑትና የማይጠጡት ናዝራውያን ደግሞ፣ 'ጠጡ፣ ዝፈኑ፤ ነገ እንሞታለንና ዛሬ እንደሰት' ቢባሉም አያደርጉትም። ስለዚህ ነው የዘፈን ግብዣ ከቅድስና ጋር የማይገጥም በመሆኑ ምክሪቱ ከንቱ የምትሆነው።

እንዘምር።

ወደ መዝሙሮቻችን ሳልፍ በአንዲት ግጥሚት ልጀምር።

አግድም አሳደጉት

በብዙ ቅስቀሳ ኮንፍራንስ ጠርተውት፤

ጌታ ገዳዮቹን ይቅር እንዳላቸው፤

አንዴ እንኳን ሳይነግሩት፤

'አይሁድ ፀሎት ሲይዝ፤

ሐማ ተሰቀለ' ብለውት ብለውት፤

ጠላቱ እንዲሰቀል ተግባሩ የሚፀልይ፤

የእንባ ሰው አረጉት፤

አግድም አሳደጉት።

ከአሌክስ ገማልያል።

ይድረስ ለዘማሪዎች ቁጥር 2 በ2009 ነበር የወጣው። ቁጥር 3ን እንዲሠሩት ጓደኞቼን ብወተውታቸውም ዝም እንዳሉ ዓመታት ተቆጠሩ። ስለ መዝሙርና ስለ አዝማሚያው ብዙ ሊሉ የሚችሉ ናቸው። እነሱ ግን ፍንክች አላሉም። ቁጥር 3ን ሌሎች ቢሠሩት ደስ ይለኛል።

ለአሁን ግን ለይድረስ ለዘማሪዎች ቁ. 3 ከሚጠራቀመው አንድ ሁለት ልበል። በአሌክስ ግጥም ያለውን፤ 'የሚጸልይ' የሚለውን የሚዘምር ልበለው? ለማለት አስፈቅጃለሁ። አንዳንድ ዘማሪዎቻችንም ጠላቱ እንዲሰቀል ተግባሩ እንደሚጸልየው አግድም እያደጉ አስቸግረዋል። አግድሙቱ እስከ ዘፈን የሚጋደምም ነው። የሙዚቃና የመዝሙሩ ዜማ ከዘፈን ተጨልፎ ሳይሆን ተዝቆና ተገልብጦ መወሰዱ እየባሰ ነው። ዘፈን ገና ከሩቅ እንጥስ ሲል እነሱ እዚህ ቅንጥስ ሊሉ የተዘጋጁ ዘፋኝ መዝሙሮችን እየተፈጠሩልን አለን። አንዳንድ ዘማሪዎች የዘፋኞችን ልብስም ተውሰው የሚዘምሩ ይመስላሉ። አንዳንዶች ጭፈራውን ሊደልቁት ጠብ እርግፍ አሉ። አንዳንድ የአምልኮ መዝሙሮች ላይ የየብሔረ ሰባቸውን ጭፈራዎች በጥሬው ተጨፈረባቸው። በጥሬው። ይህ ይህ 'ቅጥ አምባሩ የጠፋበት' መዝሙር ነው ሊባል አይቻልም? ይህ የዘፈናምነት አዝማሚያ ሌላ ምልክትም ነው።

የመዝሙሮቻችን እና ዘማሪዎቻችን የአግድም እድገት ትምህርታዊና አስተምህሮታዊም ነው። እንደ አሌክስ ግጥም የሚዘመርበት ጠላታችን የሥጋ ጠላትና ውጊያችንም ከሥጋና ደም ጋር፤ 'ውጋ፤ ንቀል፤ ወድር!' ይመስላል። ሕይወት እና የበረከት ልኩ በዚህች ምድር ማማርና መሸቀርቀር ይመስላል። በዚህች ምድር ሰልፍና ሰደት የሌለብን፤ እግዚአብሔርን መምሰል ማትረፊያነቱ ምድራዊና ሥጋዊ ብቻ እየመሰለ ነው። ሥጋዊነት ያጠላባቸው መዝሙሮቻችን አየሩን ሞልተውታል። መጽሐፍ ቅዱስ የማያነብቡና መዝሙር ብቻ እያኘኩና እያገሱ የሚኖሩ ቀጫጫ ክርስቲያኖች ታዲያ ከነዚህ መሳሪያ መዝሙሮች ምን እያገኙ ይደጉ? ስለ ክርስትናም ስለ ሙዚቃ ጥበብም እኩል የሚብሰለሱ ሰዎች ትልቅ ድርሻ ሊወጡ የሚችሉበት መዝሙሮቻችን አግድም እንዳያድጉ ጉልህ ሚና ሊጫወቱበት የሚችሉበት ዘመንና መስቀለኛ መንገድ ላይ ነን። እዚህ መስቀለኛ መንገድ ላይ ደማቅ ምልክት ተክሎ ማለፍ ምንኛ ማለፊያ ሥራ ነው! ከሙዚቃና ዝማሪ አገልጋዮቻችን ይህ ይጠበቃል።

በኔ ግምት ሙዚቀኛ የናስ ያመለጠው ዕድል ነው የምለው ይህንን ነው። በመጠንም እንኳ ሳይሆን የያሬድን ሙዚቃ ትምህርት ቤት መሳሪያ ክርስቲያናዊ የሙዚቃ ትምህርት ቤት ከፍቶ በቤተ ክርስቲያን አቅምና ፍላጎት ልክ መሥራት አይቻልም ኖሮአል? በቅርብ ባለውቅም የተደረገው ያ ሳይሆን አይቀርም። ግን ቅኝቶቻችንንም፤ ለምሳሌ፤ ባቲን፤ "ኧረ ባቲ ባቲ" ከማዘፈን፤ 'ለእግዚአብሔር የሚሳነው የለም፤ ለርሱ ክብር ይሁን' እያዘመሩ፤ 'ባቲ' ከማለት፤ 'የሚሳነው' ማለት ወይም አምባሰልን ከማዘፈን፤ 'እንደ ኖሳ እንደ ሎጥ ዘመን' በማዘመር፤ 'ኖሳ ቅኝት' ብንለው አይቻልም ነበር? ሌሎችንም እንደዚያ መለወጥ አይቻልም? ይቻላል። ወደ ዘፈን የሚያስኬደው መንገድ ሊዝዘጋ የሚቻልባቸው ዘዴዎች ጠፍተው አይመስሉም ዘፈናምነት የተበረታታው። በዘፈን ተቃራኒ መንገድ ለመሄድ ይቻል ነበር። ይህ እንደ ዘበት በቀላሉ የምጽፈው ጉዳይ ሰፊና ጥልቅ መሆኑ አይጠፋኝም። ነገር ግን አሁንም የኢትዮጵያ መዝሙራዊ የሙዚቃ አካሄድ ብዙ ሊሠራበትና ሊቀረጽ፤ የመዝሙሮቻችንም ቀስት አቅጣጫ ልዩ ትኩረት የተገባቸው ነገሮች ናቸው። 'ያመለጠው ዕድል' ያልኩት ምናልባት መዋጀት አይቻል ይሆን?

ልጆች ሳለን የሰፈር አጥፊ ፈልፈላዎቻችን፤ 'አሳዳጊ የበደለው!' የሚሉ አንድ አሮጊት ጎረቤታችን ነበሩ። ቃሉ ለረጅም ጊዜ አይገባኝም ነበር። እስኪገባኝ ድረስ፤ 'የሚያሳድገው ሰው የጎዳው፤ የገረፈው፤ የበደለው' ይመስለኝ ነበር። ኋላ ነው ብዙ ዓመታት ካለፉ በኋላ፤ አሳዳጊ የተበደለ፤ አሳዳጊ ያጣ፤ የሚያቀናው የሚያርመው የሌለው፤ መረን፤ ባለጌ ማለት መሆኑ የገባኝ። ሲገባኝ ነው ቃሉ በልጆቹ ሳይሆን በአሳዳጊዎቹ ላይ የተወረወረ መሆኑን የተረዳሁት። አሳዳጊ ማግኘት ትልቅ ጉዳት ነው። በመጥፎ አሳዳጊ ስር መሆን ደግሞ ጥፋቱ ድርብ ነው።

ዘማሪዎቻችን ዘፈኑበትን እያልን ስንጮኽ፤ ስንዋትት ዘፈን 'ሙዚቃ' ተብሎ መድረካችንን ሊኮናተር እያንኳኳልን መሆኑ ይገርማል። ለዘለቄታው የሚረባንን ለማጨድ በዘፈን ሳይሆን በዘማሪዎቻችን ላይ ብንዘራ ይበጃልና ወደ ዘማሪዎቻችን ልመለስና በዚህ ጽሑፍ ለይድረስ ለዘማሪዎች #3 ከተነደፈው ወስጄ ጥቂት ብቻ ልበል።

1. ሕይወት፤ ሕይወት፤ ሕይወት፤ ቀጥሎ አገልግሎት።

ለክርስቲያን ዋና ጉዳዩ ጌታ ነው። ቀጥሎ? ቀጥሎ ብዙ ነገሮች ሊደረደሩ ይችላሉ። ቅደም ተከተላቸውም እንደ ክብደታቸው ሊከለከል ይችላል። አገልግሎትንና ትዳርን ወይም አገልግሎትንና ቤተ ሰብን ወደ ምርጫ ካስገባን አገልግሎት ከቤተ ሰብ መቅደም እንደሌለበት ወይም ቤተ ሰብ ከአገልግሎት መቅደም እንዳለበት ግልጽ ነው። አገልግሎትን ከትዳር የሚያስቀድም፤ አገልግሎቱን ከሚስትና ከልጆች አስበልጦ የሚወድድ ሰው በትክክል ማገልገል ይችላል፤ ግን ሚስት ማግባት የለበትም። እርሷም ባል ማግባት የለባትም። ሳያገቡ ነው ማገልገል ያለባቸው። ይህ የቃሉ ምክር ነው፤ 1ቆሮ. 7።

ባለ ትዳር አገልጋይ (እዚህ ስለ ዘማሪ ነው የምጽፍ ያለሁትና ዘማሪ ማለቱ ነው) ከቤቱ ርቆ አገር ላገር እና ከአገር ውጪም እየዞረ ገንዘብ እያሸተ የሚሰቱ ጠረን ሲጠፋው ያሳፍራል። የሚያሳፍረው ዘማሪው ብቻ አይደለም፤ ሚስቱን እቤት ትቶ የሚንቀዋለል ዘማሪን ከመድረክ መድረክ እያዘለሉና እያንዘላዘሉ ሳምንታት ሳይሆን ለወራት የሚያከርሙትና የሚያባጁት የቤተ ክርስቲያን መሪዎችም ያሳፍራሉ። ትዳሩ ለአደጋ ሲጋለጥ እያወቁ እንዳላወቁ ሲሆኑ ይህ የሚያስወቅሳቸው አልመሰላቸውም ይሆናል። ግን የሚያስጠይቃቸው ጉዳይ ነው። በተለይ የአሜሪካ አብያተ ክርስቲያናት።

እንደ ሌሎቹ ሐዋርያትና እንደ ጌታ ወንድሞች እንደ ኬፋም፤ እኅት ሚስታችንን ይዘን ልንዞር መብት የለንም? አለ ጳውሎስ፤ 1ቆሮ. 9፡5። ጳውሎስ ያለ ሚስት ለጌታ ወንጌል መሰማራቱ ነፃነቱና ያልተቆጠበ አገልግሎቱ ነው። ጨርሶ ሳያገባ ይቅር ወይም አግብቶ ሞታበት እንደሆነ የታወቀ ነገር የለም። ሚስት ብትኖረው ግን ይዟት ይዞራል እንጂ በአንጻሪያ ትቷት የሚዘምት አይመስለኝም። ለወራት ከተዞረ በነጠላ አይሁን። እውነት፤ አሁን በየሚያገለግሉበት አጥቢያ ከተጋባኙ ዘማሪዎች የተሻሉ ባይሆኑ የሚተካከሉ ዘማሪዎችና የአምልኮ መሪዎች ጠፍተው ነው ዘማሪዎቹን ከስፍራቸው የሚፈነቅሉት? በዚህ ጉዳይና ችግር ከተጋባዦቹ ያላነሰ ጋባዦቹ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ተጠያቂዎች ናቸው።

ጋባዦች ለሕይወትና ለትዳር ግድ የሚሰኙ ከሆኑና ከጠሩ/ከጋበዙ ከሚስት ጋር ይጋብዙ። ጋባዦች ለአገልጋይ ትዳር ግድ ከሌላቸው ሥርዓተ እስታቸው ምኑ ላይ መሆኑ ወይም አትኩረታቸው እምን ላይ መሆኑ አጠያያቂ ነው። ብዙዎቹ የምዕራቡ ዓለም የአበሻ መጋቢዎች እነዚህን ዘማሪዎች የሚጠሩበት ምክንያት መድረክ እንዲጤሰላቸውና ጉባኤ እንዲሰበሰቡላቸው መሆኑ በጣም ግልጽ ነው። የአንዳንዱ ግብዣ ደግሞ የፋክክር ነው። ምዕመናንም ስብከት ላይ አፋሪዎችና ተጠፋሪዎች መዝሙር ላይ ጨፋሪዎች ሆነው ቀርተዋል። እነሱም ይጠየቁ። ለዘማሪዎች መዝሙሮች ከመሸቀዳደማችንና ከመዘርጋታችን በፊት ለሕይወታቸው ብንጠነቀቅ አለሌ ዘማሪዎችን አናፈራም። አንድ አገልጋይ አንድ ጉባኤ ላይ ሲያገለግል፤ 'እስኪ ያገባችሁ፤ እጃችሁን ልይ?' ብሎ ጠየቀ። ብዙ እጆች ወደ ላይ ተዘረጉ። ቀጥሎ ደግሞ፤ 'ማግባታችሁን ያልረሳችሁ?' ብሎ ጠየቀ። ብዙዎች ግር አላቸው። ነገሩ እውነት ነው። አግብተው ማግባታቸውን የሚረሱ አገልጋዮች ቁጥር ትንሽ አይደለም።

አገልጋዮች ከተጠሩና ከተጋበዙ ሆቴል ለምን ያድራሉ? አገልጋይ ሊያገለግል ተጋብዞ የሚስተናገድበት የክርስቲያን ቤት ካልጠፋ በቀር ሆቴል ማደር የለበትም። ይህ የቆየ በቤት የመስተናገድ የክርስቲያኖች ባህል ሊጠፋ እየተቃረበ ነው። አገልጋይ 'አገልጋይ ነኝ' ካለ ደግሞ የሚስተናገድበት የቅዱሳን ቤት ጠፍቶ አይውቅም። አሁን በኛ ዘመን መጥፋትም አይጀምርም። ባለገለልባቸው አብያተ ክርስቲያናት በመስተንግዶ የተባረኩ ወገኖች በመኖራቸው እንግዶችን የመቀበል ችግር የለብንምና እንግዳ ተናጋሪ ከተጋበዙ የምናደርገው በቤት ማስተናገድ ነው። እስካሁን ከጋበዝናቸው ውስጥ አንድ አገልጋይ ብቻ

የጉዞ ተከትና የሆቴል ደረሰኝም ቀድሞ እንዲላክለት በመጠየቁ ባይጥመንም ስለተጋበዘ ብቻ ካደረግነው ሌላ በቤት ነው የምናስተናግደው።

በቤት መስተናገድ ደግሞ በረከት ነው፤ ለአገልጋዩ ለራሱም፤ ለሚያርፍበት ቤትም። ይህ ሲሆን አገልጋይነት፤ ኃላፊነት፤ ተጠያቂነት በገሃድም በተግባርም ይታያል። ያለዚያ ዘማሪ ሳይሆን ዘማዊ ማፍራት ይሆናል ውጤቱ። ሆኖም የሚያደርግ ሁሉ ይህን ይሆናል፤ በቤት የሚስተናገድ ደግሞ ይጨምታል ማለት አይደለም፤ የሆኑባቸውም ያልሆኑባቸውም ጊዜያት ኖረው ያውቃሉ። ያላገቡቱ ወደ ምዕራቡ ዓለም ከመጡ አጭቶ ወደ አግብቶ መቅረት ያምራቸዋል። ማግባታቸው ከፋት ሳይኖርበት ዓላማውና ግቡ ስኬተት አለበት። አንዳንዱ ይህ ሳይሆንለት ቀርቶ ወስልቶም ይመለሳል።

ስለዚህ ምን ይሁን? ከአገልግሎት ሕይወት ይቅደም፤ አገልግሎት ደግሞ ይከተል። ትዳር በአገልግሎት ውስጥ ሳይሆን በሕይወት ውስጥ የሚካተት ነው። ሕይወትን፤ ስምን፤ ትዳርን ለአገልግሎት መሥዋዕት እንድናደርግ እና መስዊድ ላይ እንድናስቀምጥ ከቶም አልተጠየቅንም። ትዳርን የመሠረተና ጋብቻን ከቡር ነው ያለ ጌታ ይህን አይጠይቅም። ሕይወትንና ትዳርን አዋርደን ጌታን ማክበርና ማግኘት ዘበት ነው።

ንጉሥ ዳዊት ዘማሪ ብቻ ሳይሆን ዘማዊም ነበረ። በ2ሳመ. 11፡1-4 ታሪኩን ስንመለከት ይህ የሆነበትን ምክንያት እናገኛለን። በነዚህ ጥቅሶች ዳዊት በዚያን ጊዜ መገኘት ያለበትን ስፍራ ትቶ እንደነበረ እናያለን። ቁጥር 1፡ 'ንጉሥታት ወደ ሰልፍ በሚወጡበት ጊዜ' ይላል። ዳዊት ንጉሥ ነው፤ ጊዜው የሰልፍ ነው። ንጉሥ ከሆነ፤ ሰልፍ ከኖረ በሰፍራው መኖር ነበረበት። ዳዊት ግን በሰፍራው፤ በሰልፉ መካከል አልነበረም። በኢየሩሳሌም ቀርቶ ነበር። ኢየሩሳሌም ከተማው ናት፤ ሚስቶቹና ልጆቹ ያሉባት፤ የመንግሥት ከተማ ናት። በዚያ መሆኑ ክፋት የለበትም። ግን ንጉሥ ዳዊት ከጦርነቱ በአካል ብቻ ሳይሆን በስሜትና በመንፈስም ርቆ ነበር። በአካል እንኳ ባይገኝ በጸምና በጸሎት ከጦረኞቹ ጋር የሆነውን ያህል ማድረግ ይችል ነበር። ምንም እንኳ ታቦቱ በውጭ በጦርነቱ ስፍራ ቢሆንም በመገናኛው ድንኳን ሆኖ መጸለይና በአምላኩ ፊት መሆን ይችል ነበር። ሚዛኑ ግን ወደ ምቹትና ቅንጦት አጋድሎ ነበር። ሌላው ቀርቶ ቤተ ሰቡንና ሚስቶቹን፤ ዝናውንና ስሙንም ዘንግቶ ነበር። ከሁሉም በላይ አምላኩንም ላለማሰብ አዕምሮውንና ኅሊናውን ዘግቶ ነበር።

የኃጢአት አሳብም ሆነ ኃጢአት ራሱ ሲመጣ ከሠራዊቱ ጋር በጦርነቱ ሊሳተፍ ያልቻለውን ያህል በዚህኛውም ሊሰለፍ እንዳይችል አድርጎ ራሱን አዘናግቶ ነበር። ቤርሳቤህን ማየቱ ወሲባዊ ፍላጎቱን ከፍ ማድረግ ብቻ ሳይሆን፤ በአንጻሩ መንፈሳዊ ፍላጎቱ ቀድሞውኑ ዝቅ ብሎበት ነበር። ይህን ያደረገውና ወዳልተፈቀደለት ክልል የገባው ደግሞ ሴቲቱ ባል ያላት መሆኗን እያወቀ ነው።

አካላዊ ስፍራን መልቀቅና አለመልቀቅ ለአገልጋይ ወሳኝ ነው። ከቤተ ሰብ ኃላፊነት ስፍራ መራቅ በሁለቱም በኩል የሚወጋ ጉዳትን ሊያስከትል ይችላል። መወጋቱ ከኖረ የመውጊያው ጫፉ ብዙ ነው። ሕይወት ዋዛ አይደለም። የቆመ ሁሌ ላይቆም ይችላል። መውደቅ እሩቅ አይደለም። የሕይወት ሥርዓት ወይም ዲሲፕሊን የግል ውስጣዊ ጥንካሬ ቢሆንም ይህ ጋባዥ አብያተ ክርስቲያናት ሊያጠኑትና ሊያጤኑት የተገባው ጉዳይ ነው።

2. አቤት አቤት! የንቶሎ ቶሎ ቤት

ይህንን ጉዳይ በይድረስ ለዘማሪዎች ቁጥር አንድ በሰፋት ብዬዋለሁ። ዛሬም ሕያው ስለሆነ ለመድገም ብቻ ልድገመው። መዝሙሮቻችንን በተመለከተ ችግሩ በቀላሉ የሚቀረፍ የማይሆነውና ዛሬም እጅግ የበዙ መዝሙሮቻችንን በቋንቋም በመጽሐፍ ቅዱሳዊና በስነ መለኮታዊ ሕጻጾች ከአፍ እስከ ገደፍ ጢም ብለው የተሞሉት የነ ቶሎ ቶሎ ቤት ዓይነት

በመሆናቸው ነው። ይህ ለምን ሆነ ቢባል፤ የግል የሕይወት ጥራት፤ ለምን እንደሚዘምሩ የማያውቁ መዝሙራተኞች ብዛት፤ የመታወቅና የዝና ራብተኞች፤ የገንዘብ ሠሪዎች፤ ሌሎችም ምክንያቶች አሉ። ዛሬም የነቶሎ ቶሎ መዝሙሮች መብዛት የመዝሙሮችን ልቀትና ጥራት ጎድቶታል።

ዛሬም የ'ሲ ሴክሽን' መዝሙሮች ብዙ ናቸው። የምጥ ልጅ እና የሲ-ሴክሽን (Caesarian Section) ልጆች ሁለቱም ልጆች ናቸው። ግን የሲ-ሴክሽን ልጆች ችግራቸው ናቸው። የሲ ሴክሽን ወሊድ እናት ሳታምጥ ሆኖ ተቀድዶ የሚወለዱ (የሚወጡ) ልጆች ናቸው። በልምድም በሳይንሱም እንደተረጋገጠው በምጥ የሚወለዱ ልጆች በመጨረሻ የምጥ ሰዓት ከእናት የሚነጩ ልዩ ልዩ ቅመሞች እና ሌላም ለአንጀት ጠቃሚ የሆነ ፈሳሽ በማግኘት ጠባብ አፍ ሲወጡ ያገኛሉ፤ ሆኖ ተቀድዶ የሚወጡቱ ያንን በምጥ ጣር የሚገኘውን የእናት ቅመም ሳያገኙ ነው የሚወጡት። እናም ለተለያዩ አለርጂዎችና ለውፍረት፤ እንዲሁም አንዳንድ ሕመሞችን ለመቋቋም የማይችሉና የተጋለጡ ናቸው ይባላል። የምጥ መዝሙሮችና የዘጥ ዘጥ መዝሙሮችም እንደዚሁ የተለያዩ ናቸው።

ኢዮ. 39፡1-4 እንዲህ ይላል፤ የበረሃ ፍየል የምትወልድበትን ጊዜ ታውቃለህ? ዋላይቱስ የምታምጥበትን ጊዜ ትመለከታለህ? እርስዋ የምትፈጽመውንስ ወራት ትቈጥራለህ? የምትወልድበትንስ ጊዜ ታውቃለህ? ይንበረከካሉ፤ ልጆቻቸውንም ይወልዳሉ፤ ከምጣቸውም ያርፋሉ። ልጆቻቸው ይጠነክራሉ፤ በሜዳም ያድጋሉ፤ ይወጣሉ፤ ወደ እነርሱም አይመለሱም።

የምጥ ጭንቅ ለሐዋን ሴቶች ልጆች ብቻ የተሰጠ ስለሆነ ሳይሆን አይቀርም ይመስለኛል። አንዳንድ እንስሳት ያለ ጭንቅ ይወልዳሉ። በቁማቸው ጠብ አድርገው ዞረው ሲልሷቸው አይቻሉም። አንዳንዶች በርከክ ብለው ጥቂት አምጠው ይወልዳሉ። ወሊድ ትንሽም ይሁን ትልቅ ምጥ ይጠይቃል። አንዳንድ መዝሙሮችም ልክ እንዲህ ያሉ ናቸው። በመንበርከክና በምጥ የተወለዱ ናቸው። ጠንካሮች፤ በመንበርከክ ተወልደው በሜዳ የሚያድጉ፤ የሚሄዱ፤ የሚሄዱ፤ የሚያስኬዱ መዝሙሮች ናቸው። እንዲህ ያሉ መዝሙሮች ያስታውቃሉ፤ አያረጁም። 10 ዓመት፤ 20 ዓመት፤ ግማሽ ምዕት ዓመትም ሆነው ወረት አያውቃቸውም። እንዘምራቸዋለን። ወደ ግንኙነት፤ ወደ ጸሎት፤ ወደ ሐሴት ይወስዳሉ። በአንጻሩ ደግሞ የተግለበለበ አዚሁ ተከክተው፤ እዚችው ተበክተው፤ ተጋረረው ለመገልበጥ እንኳ ጊዜ ጠፍቶ ሳይገለበጡ በአንድ በኩል አርረው በሌላው ወገን ሊጥ የሆኑ መዝሙሮች አየሩን ሞልተውታል።

ዘማሪዎቻችን ሁሉ፤ በሙሉ ተንበርከከው በምጥ የሚወለዱ መዝሙሮች ቢያቀርቡልንና ከመዝሙር የጅምላ ምርት ቢርቁ፤ ወይም ቢያንስ ባይዋደዱ መልካም ነበር። የሚያሳዝነው ግን ይህ አለመሆኑ ነው። ዜማና መዚቃ መሥራት የሚያቅታቸው ከዘፈን የተወሰደ ድራቶና ዝተት አልብሰው መዝሙር ብለው ሲያቀርቡም ታይተዋል። ምነው ጭራሽ ባይዘምሩ! ወንጌልን ባንሰብክ ነው ዕዳ ያለብን እንጂ ባንዘምር እኮ አይደለም።

3. አንድ ሁለት ናሙና ሕጻጾች

አልፎ አልፎ ወደ ሰማይ ጥግ የሚወነጭፉ መዝሙሮች እየሰማን ቢሆንም፤ በጠቅላላው ግን ብዙዎቹ መዝሙሮቻችን ዛሬም ቀውላላ፤ እንደ በርሜል የሚንደባለሉ እየሆኑበን አሉ። ሲንደባለሉ ደግሞ ባደዎች ወይም ትንሽ ውኃ ያለባቸው ናቸውና መንኳኳታቸው ጀር ያደነቁራል። ከሰበሰቡኳቸው አንድ ሁለቱን ብቻ ላንሣ።

"ቆንጅን የፈጠረ እርሱኮ ቆንጅ ነው፤ እርሱኮ ቆንጅ ነው" የሰናይት እንግዳ መዝሙር ነው። ቆንጅን ስለፈጠረ ቆንጅነትን አላብሰነው

የውበት ሳሎን ላይ እግዚአብሔርን ለማቆም መሞከር የለብንም። ይህ የሰውኛ አነጋገር እንጂ የቃሉ መዝሙር አይደለም። እዚህ ላይ፣ ሰውኛነቱ ላይ ነው ስሕተቱ። የኛ ምኞትና ምስል አይደለም መዝሙር ያለበት። እንዲህ ካልን፣ "ፉንጋን የፈጠረ እርሱኮ ፉንጋ ነው" ወይም "ድንከን የፈጠረ እርሱኮ ድንከ ነው" እንዳንል ምንም አያግደንም። አልፈጠረም እነዚህን? ፈጥሮአል። ፈጣሪን በፍጡር መለካት ወይም ፈጣሪን ከፍጡር ጋር ማስተያየትና መለካት ስሕተት ነው። እንዲያ ተብሎ የተጻፈ አሳብ አለመኖሩም መታሰብ አለበት።

"ተነሺና አብሪ" በጆሲ ካሳ ስለ ኢትዮጵያ የተዘመረ መዝሙር ነው። የከፍታ ዘመንሽ ሆነልሽ ስለሚል ምናልባት የከፍታ ዘመን ለኢትዮጵያ ለተባለው ሺዲዮ ማጀቢያ የተሠራ ይመስላል። ቃሉ ከኢሳ. 60 የተወሰደ ሆኖ ስለ ጽዮን የተነገረው ስለ ኢትዮጵያ እንዲሆን ተመንዝሮ የተዘመረ ነው። ቃሉ ስለ ጽዮን ቢናገርም ግንዛቤውን የኢትዮጵያ ማድረግ ስሕተትነት የለበትም፤ ግንዛቤውን (applicationኑን)። በመዝሙሩ ውስጥ፣ 'የናቁሽ ሁሉ የተጠየቁሽ / ጊዜው ሲመጣ ይኸው ስገዱልሽ' የሚል ስንኝ አለ። እዚህ መዝሙር ውስጥ የአፍሪቃና የአውሮጳና የዓለም ሕዝብ ሁሉ ክብሯን እንዳይቶ ተዘምሯል። ክብሯን ያይቶ መቼ ነው? የናቁትና የተጠየቁት የሰገዱላት መቼ ነው?

ምኞት ይሁን ቅገዥት አይታወቅም። እውነት ግን አይደለም እንጂ ቢሆን እንኳ ሰዎች መጥተው ለኢትዮጵያ መስገዳቸው እየተደነቀ ነው የተዘመረው። ለአገር የሚሰግዱ ሰዎች መልካም እንዳደረጉ ተደርጎ ነው የተዘመረው፤ ይገርማል! ሰዎች ለእግዚአብሔር ሳይሆን ለአገር (ለሳር፣ ለቅጠል፣ ለዛፍ፣ ለወንዝ፣ ለአድባር (ተራራ)፣ ሲሰግዱ ተደንቆ ተዘመረ። ስግደት የሚገባው አንድ እግዚአብሔር ብቻ ነውና ቢሆን እኮ መወገዝ የነበረበት ነገር ነው እየተዘመረ ያለው። ይህ ዘማሪ አንድ ሰው ወደ ኢትዮጵያ ውሰድኝ ልስገድላት ብሎ ቢጠይቀው ይወስደዋል ማለት ነው? ይህ ስንኝ የጠቅላላውን መዝሙር ስነ መለኮታዊ አቋም የተሳሳተ ያደርገዋል። ይህንን የተዛባ አሳብ ቀደም ባሉት በሁለቱም የይድረስ ለዘማሪዎች መጣጥፎች እንደጻፍኩት አሁንም ልድገመው። አገርን መውደድ አንድ ነገር ነው፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ስነ መለኮት እስኪንኮታኮት ድረስ በምድራዊ አገር ፍቅር መስከር አርበኝነት ሊሆን ይችላል ክርስትና ግን አይደለም። ውሸትም ስሕተትም አለበት።

እነዚህ ከእጅግ ብዙ የመዝሙሮቻችን ግድገፋት ሁለት ናቸው። ለይድረስ ለዘማሪዎች ቁጥር 3 ከተጠራቀሙት የተወሰዱ ናቸው። በአዲሱ ቢደመጥ የተሻለ ይሆናል በሚል እዚህ አላቀረብኳቸውም እንጂ ከዘፈን የተወሰዱ ዜማዎችም ጥቂት አይደሉም። ይህ ደግሞ የሚያሳየው ከዘፈን የሚገለብጡ ዘማሪዎቻችን ዘፈን የሚከመኩሙ መሆናቸውንም ነው።

እንደዚህ ያሉ ገዳዳ መዝሙሮቻችንን መስማት ወይም መዘመር አይመችም። ታዲያ፣ መዝሙሮቻችን ሕጻንም ቢሆኑም፣ ችግረኞች ቢሆኑም፣ ዘማሪዎቻችንም ብዙ የሚቀረጹና የሚቀረፉ ነገሮች ቢኖሩባቸውም፣ 'ያልተበላሽ' የሚባል ዘፈን ከመስማት የተበላሸ መዝሙር መዘመር ይሻላል። ለነገሩ በክርስቲያን መነጽር ሲታይ ዘፈን ከመነሻው ላይ የተበላሸ ነው። ዘፈን ሰው ተኮር ነው። ምድር ተኮርና ብሔር ተኮር ነው። ስሜት ተኮርና ቁስ ተኮር ነው። እግዚአብሔርን ያማከለ አይደለም። እግዚአብሔርን እንኳን በቀጥታ በንጉሥም አያሳይም። ወንጌልን አይሰብክም። ዓለም በሽታዋ ኃጢአት መድኃኒቷም ክርስቶስ ብቻ ነውና፤ መዝሙሮቻችን ደግሞ አረሩም መረሩም ይህንን ይናገራሉና፤ የመዝሙሮቻችንን ጉድፍ እንትፍ እንትፍ እያልን ብንጠጣቸው ይሻላል። የጠለሉ ከሚመስሉ ዘፈኖች ስር አምቡላ አለና ጉድፋም የሚመስሉ መዝሙሮቻችንን ጉድፍ እንትፍ እያልን እንጠጣ፤ እንዘምር።

ንሱ፤ እንዘምር።

© ዘላለም መንግሥቱ፤ August 04, 2016

እስላም እና ክርስትና

(ንጽጽራዊ አቀራረብ)

ክፍል አሥራ ሁለት

ባለፈው በዕዝራ 34 ዶ/ር ሙሐመድ የጌታን ራት መታሰቢያ ጌታ ያስተማረው ወይም የደነገገው ሳይሆን የቤተ ክርስቲያን ፈጠራ ነው ያለውን እና ኢየሱስን የአንድ አካባቢ ወይም ቀበሌ ብቻ ነቢይ መሆኑን ሊያስረዳ የሞከረበትን ስሕተት ተመልክተን ነበር። ኢየሱስን የቀበሌ ነቢይ ብቻ ማድረግ ኢየሱስን ከሌሎች ነቢያት ጋር አቻ ለማድረግ እና ከነቢያት ሁሉ አንዱ ብቻ እንደሆነ ለማስመሰል ነው።

ኢየሱስን ቀበሌያዊ ወይም ክልላዊ ነቢይ ለማድረግ የፈለገበት ነጥብ ላይ ባለፈው ክፍል ባልኩት ላይ ጥቂት ልጨምር። ለሁሉም ሕዝቦች አስፈራሪዎች ስለመላካቸው በሱረቱ ዩኑስ (ምዕ. 10)፣47 ለሕዝቦችም ሁሉ መልክተኛ አላቸው። ይላል። በሱረቱ ፈጠር (ምዕ. 35)፣24 ደግሞ፤ እኛ ኦብሳሪና አስፈራሪ አድርገን በውጤት (መምሪያ) ላክንህ፤ ማንኛቱም ሕዝብ በውስጥ አስፈራሪ ያላለፈባት የላቸው። ይላል።

እንግዲህ ሁሉም ሕዝቦች አስፈራሪዎች ወይም ነቢያት ተላኩላቸው ማለት አይሁድም ከሕዝቦች ሁሉ አንድ ናቸውና ልክ እንደ ሌሎቹ ሕዝብ ሁሉ ለነዚህም ክልላዊ ነቢያት ተልከውላቸዋል ለማለት ነው። ታዲያ ለሁሉም ተልከው ከሆነ በቁርአን ውስጥ ለምድርነው የአይሁድ ነቢያት ብቻ ተሞልተውበት የምናገኘው? ኢምራን፣ ሃሩን፣ ሙሳ፣ ኢብራሂም፣ ዮሴፍ፣ ዩኑስ፣ ያህያ፣ ዳዊድ፣ ሱሌይማን፣ ወዘተ የተጠቀሱትና የተጠቀሙበት ሌሎች የሌላት ለምን ይሆን? ደግሞስ ተመሳሳይ የእስላም ሃይማኖት ለየሕዝቡ ተነግሮ ቢሆን ይህን መሳይ ትምህርቶች በየአሕዛብ ታሪክ ውስጥ ከቶም የማይገኘው ለምን ይሆን?

ሌላ መነሣት ያለበት ጥያቄ፣ ሌሎቹ አሕዛብ ሁሉ የየራሳቸው ክልላዊ ነቢያት ከኖሯቸው ሙሐመድ የመካና የመዲና ክልላዊ ነቢይ ብቻ ለምን አልሆነም? አሕዛብ ሁሉ ሊቀበሉት የተገባው ነቢይ ሊሆን ተደረገ? ሙሐመድ በመጀመሪያ በመካ ሲሰብክ ሰላማዊና ሌሎችን የማይነካ ክልላዊ ይመስል ነበር። ሱረቱ አል ካፊሩን (109) ይህን ይናገራል፤

በላቸው፦ አላንተ ከሐዲዎች ሆይ፤ ያንን የምትግዝቡትን (ጣዖት አሁን) አልግዝም። እናንተም አሁን የምግዝቡትን (አምላክ አሁን) ተገዢዎች አይደሉትም። እኔም ያንን የተግዛቸውን (ወደፊት) ተገዢ አይደለሁም። እናንተም እኔ የምግዝቡትን (ወደፊት) ተገዢዎች አይደሉትም። እናንተ ሃይማኖታችሁ አላችሁ፤ እኔም ሃይማኖቴ አለኝ።

ይህ የመካ ስብከት ነው፤ ያኔ ምንም ማስፈራሪያ፣ ምንም ማስገደጃ የለም፤ ስብከቱ ላስላሳ ነው። እናንተ አምላክ አላችሁ፤ እኔም አምላክ አለኝ ነው የሚለው። የኋለኛውና ይህን የሻረው የመጨረሻው ሱራ ሱረቱ አል ተውባህ (ምዕ. 9)፣29 የመዲና አንቀጽ ሲሆን እንዲህ ይላል፤

ከነዚያ መጽሐፍን ከተሰጡት ሰዎች፤ እነዚያን በአላህ በመጨረሻው ቀን የማያምኑትን፤ አላህና መልክተኛው እርም ያደረጉትንም እርም የማያደርጉትንና አዉነተኛውንም ሃይማኖት የማይቀበሉትን እነርሱ የተዋረዱ ሆነው ግብርን በአጆቻቸው አስከሟለሙ ድረስ ተዋገዋቸው። ይላል። መጽሐፍን የተሰጡት ሰዎች የሚለው አይሁድንና ክርስቲያኖችን ነው። አይሁድ ወይም እስራኤላውያን እና ክርስቲያኖች በጠቅላላውና በተለይ የውጊያው ዓላማ ናቸው ማለት ነው። ይህ ከክልላዊነት ወደ በላይነት ሲሸጋገር የተነገረ ነው።

ዶ/ር ሙሐመድ አሳች ትምህርቱን በመቀጠል በመጽሐፉ ገጽ 51-53 ኢየሱስ ያስተማረው ትምህርት ሙሉ ሳይሆን ጎዶሎ መሆኑንና ከፊሉን ብቻ አስተምሮ ከእርሱ በኋላ ሌላ ነቢይ መጥቶ ሙሉውን እንደሚሰጥ መተንበዩን የሐ 14፣26ን በመጥቀስ አስቀምጦአል። ገጽ 51-52 ላይ፤

ክርስትና ኢየሱስ ክፈሉን እውነት ማለትም የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ይዘው መምጣታቸውን ይናገራል። ይህም ኢየሱስ ራሳቸው የተናገሩት ጉዳይ ነው (ዮሐ. 14፡26)። ሌላ ሰው እውነታውን በተሟላ መልኩ ይዞ እንደሚመጣም ተናግረዋል።

ታዲያ ትክክለኛውና የተሟላው የእግዚአብሔር ቃል አድርገው የሚቀበሉት የትኛውን ነው? ክርስትናን ወይስ እስላምን? ኢየሱስ ራሳቸው መልዕክታቸው የተሟላ አለመሆኑንና የተሟላውን የእግዚአብሔር መልዕክት ይዞ ሌላ ሰው የሚመጣ መሆኑን ተናግረዋል። የተባለው ያ የተሟላ የማጠቃለያው መለኮታዊ መልዕክት ቁርካን መሆኑን ቁርካን ራሱ ገልጿል።

ይልና ኢየሱስ ስለ ሙሐመድ ትንቢት መናገሩን ለማስረዳት እንዲህ ይላል፤

ኢየሱስ ወንጌል ውስጥ የነበሩ ሙሐመድን መምጣት የተነበዩ ቢሆንም ቤተክርስቲያን የምታራምደው ክርስትና ግን የሙሐመድን ነቢይነት አውቆ አይቀበልም።

የኢየሱስ ትምህርት ጎዶሎና ከፊል ነበር?

ዶ/ር ሙሐመድ የክርስትናን ጎዶሎነት ለማሳየት የኢየሱስ ትምህርት ከፊል ወይም ጎዶሎ ሆኖ ይመጣል የተባለው አጽናኝ ሲመጣ ሙሉ እንደሚሆን ሊያሳይ ሞክሮአል። ስለ አጽናኙ ለብቻ እንመለከታለን፤ እዚህ ግን፡ 'ከፊሉን እውነት ብቻይዘው መምጣታቸውን' ያለውን አሳብ እናጠገን።

ኢየሱስ ያስተማረው ትምህርት ከፊሉ የመሆኑን አሳብ ፈጽሞ አላስተላለፈም። ትምህርቱ ከፊል ወይም ጎዶሎ ሆኖ ሌላው መጥቶ የሚጨምርበት መሆኑን ሳይሆን የሚመጣው አጽናኝ ከውጪ የሚናገራቸው ሳይሆን በውስጣቸው ሆኖ ለእርሱ ካለው ወስዶ የሚያስረዳቸውና ወደ እውነት ሁሉ የሚመራቸው መሆኑን ነው የተናገረው። ጌታ በዮሐ. 16፡12-15 ያለውን እንመልከት። 'የምነግራችሁ ገና ብዙ አለኝ፡ ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት አትችሉም' ብሎ የተናገረው ከፊልና ጎዶሎ ትምህርቱን ማውሳቱ ሳይሆን እርሱ ከሄደ በኋላ አብሮአቸው በውስጣቸው እየኖረ ከሚመራቸውና ከሚያስተምራቸው መንፈስ ቅዱስ ጎልውና ጋር የተያያዘ ነው።

ገና የሚነግራቸው ነገር ኖሮ ካልነገራቸው፡ ያልነገራቸው እነርሱ ሊሸከሙት ስላልቻሉ ነው። ካልቻሉ ደግሞ ተስፋ የተሰጣቸው የሚመጣው አጽናኝ የሚያስችላቸው ነው ማለት ነው። የሚመጣው አጽናኝ ለእርሱ ካለው ወስዶ የሚናገር ከሆነ (ዮሐ. 16፡12-15) የሚናገረው ተመሳሳይ እንጂ ተቃራኒ ነገር አይሆንም ማለትም ነው።

የኢየሱስ ትምህርት ያልተሟላ ከሆነ ዶ/ር ሙሐመድ የሚለው ይህን ጎዶሎ ትምህርት ሙሐመድ አሟልቶ አቅርቦታል የሚል ይመስላል። ከዚህ በፊት ካየናቸው ክፍሎች ብቻ እንኳ የሙሐመድ ትምህርት ከወንጌሉ የተለየና የራቀ እንደሆነ ተመልክተናል። ለምሳሌ፡ ወንጌላት የኢየሱስን በመስቀል መሞት፣ መቀበርና ከሙታን መነሣት በግልጽ ሲጽፉ ቁርካን እና ሙሐመድ ግን አልተሰቀለም፣ አልሞተም፣ አልተነሣም ይላሉ። ስለዚህ ሙሐመድ ይህ አጽናኝ ሊሆን ከቶም ሊታሰብ እንኳ የማይቻል ነው።

እውን ኢየሱስ ስለ ሙሐመድ ትንቢት ተናግሮአል?

ዶ/ር ሙሐመድ ያለ ምንም ዓይነት ዮሐ. 14፡26 ስለ ኢስላም ነቢይ ስለ ሙሐመድ እንደተነገረ ቀጥተኛ የኢየሱስ ትንቢት አድርጎ መጻፉ ጥቅሱንም ሆነ ትንቢቱን በቀረቤታ እንደናየው ያስገድደናል።

ጥቅስን ከስፍራው ፈንቅሎ መጥቀስ ትክክል ባይሆንም በዐውዱ እስከናየው ድረስ በመጀመሪያ ይህ የተጠቀሰው ዮሐ. 14፡26 የሚለውን እንይ፤ አብ በሰሜ የሚልከው ግን መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽናኝ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል እኔም የነገርኋችሁን ሁሉ ያሳስባችኋል። ይህ ኢየሱስ ካረገ በኋላ ስለሚመጣውና ከሞት ከተነሣ በ40ኛው ቀን ካረገ ከ10 ቀናት በኋላ በ50ኛው ቀን በበዓሉ ጎምሳ ስለወረደው ስለ መንፈስ ቅዱስ የተነገረ ነው። ይህን ስለ መንፈስ ቅዱስ የተነገረ ቃል ነው ዶ/ር ሙሐመድ ስለ ኢስላም ነቢይ ስለ ሙሐመድ የተነገረ ነው የሚለው። ይህ ብዙ የኢስላም አስተማሪዎች አጽንተው የሚናገሩት ነው።

ዶ/ር ሙሐመድም ሆነ ብዙ ሙስሊሞች ከኢየሱስ ስለ ሙሐመድ የተነገረ ትንቢት የሚፈልጉት በሱረቱ አል አዕራፍ (ምዕራፍ 7) ቁ. 157 እንዲህ የሚል ቃል በመኖሩ ነው፤

ለነዚያ ያንን እነሱ ዘንድ በተውራትና በኢንጂል ተጽፎ የሚያገኙትን የማይጽፍና የማይገባ ነቢይ የገነዘቡ መልእክተኛ የሚከተሉ ለገሱት (በእርግጥ እጽፋታሉ) በበጎ ሥራ ያዛቸዋል፤ ከከፋም ነገር ይከለክላቸዋል . . . ።

በሱረቱ አል ሶፍ (ምዕራፍ 61) ቁ. 6 ደግሞ፤

የመርየም ልጅ ዒሳም፡- የእስራኤል ልጆች ሆይ እኔ ከተውራት በፊቱ ያለውን የሚረጋግጥና ከኔ በኋላ በሚመጣው መልክተኛ ስሙ አሕመድ በገነዘቡ የማበሰር ስገን ወደናንተ (የተላከው) የአላህ መልክተኛ ነኝ ባለ ጊዜ (እስታውስ) በግልጽ ታምራቶች በመጣቸውም ጊዜ ይህ ግልጽ ድግምት ነው አሉ።

የሚል ቃል በመኖሩ ነው። በነዚህ ጥቅስ የማይጽፍና የማይገባ ነቢይ የተባለው ሙሐመድ በኢንጂል (ወንጌል) ውስጥ ተጽፎ መገኘቱ እንዲሁም የመርየም ልጅ ዒሳ (ኢየሱስ) ከእርሱ በኋላ ስሙ አሕመድ የተባለ አረጋጋጭ እንደሚመጣ መናገሩ ነው የተጻፈው። ችግሩ ይህንን ትንቢት ኢየሱስ ባለመናገሩና ይህ ትንቢት በወንጌላት ውስጥ ስለማይገኝ ይህንን ሊያረጋግጥ የሚችል ነገር መፈለግና መገኘት ኖሮበት ለዘመናት ወንጌላት ተበርብረዋል። አንዴ የተነገረው ጠፍቶአል ሲባል፡ ሌላ ጊዜ ተርጓሚዎች በርዘውታል ሲባል፡ ሌላ ጊዜ፡ አጽናኙ የተባለው ጳጳረሊቦስ የተባለው የግሪክ ቃል ፓራክሌቶስ ሳይሆን ፔሪክሌቶስ የሚለው ተለውጦ ነው ሲባል እዚህ ተደርሶአል። እነዚህን ሁሉ መሠረተቢስ የሐሰት ክሶች ደግሞ ለማቆም ሊቀርብ የሚችል ማስረጃ ግን አልተገኘም። ፔሪክሌቶስ ተብሎ ኖሮ አንኳ ቢሆን ከጥንታውያን የብራናና የፓፒረስ ጽሑፎች ውስጥ ፓራክሌቶስ የሚለው ቃል ፔሪክሌቶስ ተብሎ የተጻፈበት አንድም ጽሑፍ አልተገኘም። ግሪክ ደግሞ ግልጽ አናባቢ ፊደላት ያሉት ቋንቋ ነውና ተናባቢ ፊደላትን ወስደን እንደወደድን ልንለውጥ ቀዳዳ አይከፍትልንም። ለምሳሌ፡ አንዲት ልጅ ስሟ ወርቁቱ ቢሆን፡ 'ወረቀት' ስትባል አቤት አትልም። ልክ እንደዚያ ማለት ነው። ግሪክ አናባቢ ብቻ ሳይሆን ማጥበቂያ ምልክቶችም አሉት።

ኢየሱስ የተናገረው ስለ ሰው ሳይሆን ከሰው በላይ ስለሆነ አካል መናገሩ መሆኑን ዐውዱን ሳንነካው ጥቅሱን ብቻ እንኳ ብናይ በጣም ግልጽ ሆኖ የሚታይ ነው። አብ በሰሜ የሚልከው ግን መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽናኝ ስለሚል ይህ አጽናኝ በኢየሱስ ስም የሚላክ አጽናኝ ነው። ደግሞም መንፈስ ነው እንጂ ሰው አይደለም። ዮሐ. 14፡26 ዐውድ የሚጀምረው ከዮሐ. 14 መግቢያ ጀምሮ ነው። ወደ ዮሐ. 16ም የሚዘልቅ ነው። በነዚህ ምዕራፎች ጌታ ለሐዋርያቱ የስንበት ቃል እየተናገረ ነው። በተለይ ከቁ. 15 ጀምሮ ስለ አጽናኙ ይናገራል። አጽናኙ፡

- ለዘላለም የሚኖር ነው፤ አጽናኝ (ጳጳረሊቦስ) ተብሎአል፤ ቁ. 15-16
 - ዓለም የማይኖረውና የማይቀበለው ነው፤ ቁ. 17
 - በደቀ መዛሙርቱ ውስጥ፡ በውስጣቸው የሚኖር ነው፤ ቁ. 17
 - አብ በኢየሱስ ስም የሚልከው ነው፤ ቁ. 26
 - ኢየሱስ የነገራቸውን ሁሉ ያሳስባቸዋል፤ ቁ. 26
- ወደ ዮሐ. 16 ስንዘልቅም ይህ የአጽናኙ ማንነትና ሥራ ይቀጥላል።

- ኢየሱስ ካልሄደ አጽኖች ወደ እነርሱ አይመጣም፤ ቁ. 7
- ላኪው ኢየሱስ ነው፤ ቁ. 7
- አጽኖች ዓለምን ይወቅሳል፤ ቁ. 8-11። ከሚወቅሳቸው ጉዳዮች አንዱ በኢየሱስ ስለማያምኑ ነው፤ ቁ. 9-10
- ቁ. 12-15 ወደ እውነት ይመራል፤ ከራሱ አይናገርም፤ ለኢየሱስ ካለው ወስዶ ይናገራል፤ ኢየሱስን ያከብራል።

ኢየሱስ ስለ ሙሐመድ ትንቢት ተናግሯል ብለው ሙስሊሞች ጌታ ስለ መንፈስ ቅዱስ የተናገረውን ለመጥቀስ ሲፈልጉ ወንጌሉን ያነብባሉ። በሌላ በኩል ግን ወንጌሉ (ኢንጂል) ጨርሶ ጠፍቶአል ወይም ተበርዞአል ይላሉ። ከጠፋ ይህኛው ለምን ተጠቀሰ? ለምን አልጠፋም ወይም እንዴት ተገኘ? ወይስ ይህኛው ያልጠፋውና ያልተበረዘው ነው?

ሙስሊሞች ይህንን ጥቅስ (ዮሐ. 14፡26ን) ስለ ሙሐመድ የተነገረ ነው ብለው ካመኑ ዐውዱ የሚያስተምረውን ሁሉ መቀበል ይኖርባቸዋል። አሳዛኙ እውነት ግን ብዙ ጊዜ እንደ ኢንጂል ማስረጃ አድርገው የሚያቀርቡትን የዮሐንስን ወንጌል እንኳ ሙሉ በሙሉ አይቀበሉትም። ከስፍራው የወለቁ ጥቅሶችን እንደ ማስረጃ አድርገው ሲያቀርቡ ሙሉውን ዐውድ ደግሞ ፈጽሞ አይፈልጉትም። ይህ ትልቅ ተቃርኖ ነው።

ስለ አጽኖች ስለ መንፈስ ቅዱስ የተነገረው ተስፋ ሙሐመድ የተነገረ ከሆነ ሙሐመድ ለዘላለም የሚኖር መሆኑን፤ ዓለም የማያየውና የማይቀበለው መሆኑን፤ በደቀ መዛሙርቱ ውስጥ የሚኖር መሆኑን፤ የተላከው በኢየሱስ ስም መሆኑን፤ ኢየሱስ የነገራቸውን ሁሉ የሚያሳስብ መሆኑን፤ ላኪው ራሱ ኢየሱስ መሆኑን፤ በኢየሱስ የማያምኑትን በእርሱ ስለማያምኑ የሚወቅስ መሆኑን፤ ኢየሱስን የሚያከብር መሆኑን ሁሉ አብረው መቀበል ሊኖርባቸው ነው። ይህ ደግሞ ቀላል ጉዳይ አይደለም። ሙሐመድ አጽኖች ከሆነና አጽኖችን የላከው ኢየሱስ ከሆነ ሙሐመድን የላከው ኢየሱስ መሆኑን መቀበል ግድ ነው። ገሚሱን ተቀብሎ ገሚሱን የመተው መብት ካልተጠቀሙ በቀር የአጽኖች ወይም የሙሐመድ ላኪ ኢየሱስ ነው ካሉ ኢየሱስ እግዚአብሔር መሆኑን የመቀበል ግዴታ ውስጥ መግባት ይኖርባቸዋል። ይህ አጽኖችን መንፈስ ቅዱስን ሙሐመድ ነው ማስኘት ብዙ ቀዳዳዎች ባሉበት ዕቃ ወይም በወንፊት ውኃ መቅዳት ይመስላል። ከላይ የተደረጉትን ነጥቦች በመጠኑ በትንን ብንመለከት፦

ሀ. ጌታ ከስቅለቱ በፊት ስለ እርሱ መሄድና ስለ አጽኖች መምጣት ተናግሮ ነበር፤ ዮሐ. 14፡15-17፤ 26፤ 16፡7-15። ከነዚህ ጥቅሶች ስናጤን ይህ አጽኖች ሰው አለመሆኑ በግልጽ ይስተዋላል።

ለ. 'ለዘላለም ከእናንተ ጋር እንዲኖር' 14፡15-16። ይህ አጽኖች ከሐዋርያቱና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ለዘላለም የሚኖር ነው ማለት ነው። ዘላለማዊነትን የተጎናጸፈ መንፈስ ነው ማለት ነው። ሙሐመድ ይህ ነው ማለት ከቶም የማይቻል ነው።

ሐ. ደግሞም 'ከእናንተ ጋር' ይላል። እናንተ የተባሉት ሐዋርያቱ ናቸው። ሐዋርያቱ በሙሉ ደግሞ ቀጥሎ ባሉት 40ና 50 ያህል ዓመታት በሙሉ ሞተዋል። ሙሐመድ እንደምን ሆኖ ከዚያ በፊት ኖሮ ነው ከእነርሱ ጋር የሆነው? ይህንን የሚቀበሉና የሚያስተምሩ ሙሐመድ ከመወለዱ ከ600 ዓመታት በፊት የነበረ መሆኑን ማረጋገጥ ይኖርባቸዋል፤ ወይም እነዚያ ጌታ የተናገራቸው ሐዋርያቱ ከ600 ዓመታት በላይ የኖሩ መሆናቸውን ማረጋገጥ ይኖርባቸዋል። ሁለቱም ሊሆኑ አይችሉም። ደግሞም በምንም ስሌት ከ570-632 የኖረው ሙሐመድ ከመወለዱ ከ500 ዓመታት ቀድሞ በሐዋርያቱ ዘመንና ዘንድ ሊኖር አይችልም። ይህንን ዶ/ር ሙሐመድም ያውቀዋል።

መ. በዚሁ ጥቅስ በ14፡17 'ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውስጣችሁም ስለሚሆን' ይላልና ይህ አጽኖች በሐዋርያቱ ዘንድ ብቻ ሳይሆን በውስጣቸውም የሚኖር ነው። ይህ አጽኖች ሙሐመድ ከሆነ

በክርስቶስ ተከታዮች ውስጥ ይኖራል ማለት ነው። አንዳንዶች አዎን ትምህርቱ በውስጣችን ይኖራል ይላሉ። ቃሉ የሚለው ግን የሚኖረው ትምህርቱ ሳይሆን እርሱ ራሱ እንደሚኖር ነው የሚለው። ደግሞም በውስጣቸው የሚኖረው በሙስሊሞች ሳይሆን በኢየሱስ ተከታዮች ነው። እንግዲህ ሙሐመድ በኢየሱስ ተከታዮች ውስጥ መኖሩን ሊያረጋግጡ ግድ ሊሆን ነው። ቃሉ የሚለው ያንን ነው።

ሠ. 'እኔ ብሄድ ግን እርሱን እልክላችኋለሁ' 16፡7፤ አጽኖች ሙሐመድ ነው ብለው የሚያስተምሩ ሰዎች ይህንንም ሳይቀንሱ መቀበል አለባቸው። አጽኖችን የላከው ኢየሱስ ከሆነና ሙሐመድ አጽኖች ከሆነ ሙሐመድን የላከው ኢየሱስ ነው ማለት ነው፤ ስለዚህ ላኪው ኢየሱስ ከሆነ መልእክተኛው የላከው መልእክተኛ ነው ማለት ነው። ሙሐመድም ሆኑ ሙስሊሞች ይህንን ከተቀበሉ ኢየሱስ የሙሐመድ ላኪ ከሆነ የሙሐመድ ጌታም ነው ማለት ነው። ምክንያቱም ሙሐመድን የላከው አላህ ነው ብለው ነው የሚያምኑት። ሙሐመድ የአላህ መልእክተኛ ወይም ረሱል ነው ካሉ፤ በዚህ ክፍል ደግሞ ላኪው ኢየሱስ ከሆነ ነጥቦቹን ማገናኘቱና፤ ሙሐመድ የኢየሱስ ረሱል ነው ማለቱ ቀላል ነው። መንፈስ ቅዱስ ሙሐመድ ከሆነ ሙሐመድን የላከው ኢየሱስ ነው ማለት ነው። ይህ ከሆነና ይህን የሚቀበሉ ከሆነ ኢየሱስ አላህ ነው ማለታቸው ነው። በዮሐንስ ወንጌል ደግሞ ላኪው ጌታ ክርስቶስ ራሱ ነው። የተላከው ጥቅስ የተጻፈበትን ከተቀበሉ የላከው ማንነት የተነገረበትን ለምን አይቀበሉም?

ረ. ዓለምን ስለ ኃጢአት ይወቅሳል ብሎ 'በእኔ ስለማያምኑ' አለ፤ 16፡9-10። በኢየሱስ ስለማያምኑ ዓለምን ወቅሷል ሙሐመድ? አልወቅሰም። እንዲያውም በግልጽ ኢየሱስ እንደሚሞትና እንደሚነሣ የተናገረውን ከዶ አስከዶአል። ኢየሱስ ከመሞቱ በፊት በግልጽ እንደሚሞትና ከሙታን እንደሚነሣ ያስተማረውን። "እኛ የአላህን መልእክተኛ የመርየምን ልጅ አልመሰረኩ ዓሳን ገደልን በማለታቸው (ረገምናቸው)፤ አልገደሉትም፤ አልሰቀሉትምም ግን ለነሱ (የተገደለው ሰው በዓሳ) ተመሰለ . . ." ብሎ ነው ያስተማረው። አልገደሉትም፤ አልሰቀሉትም። ሙሐመድ የኢየሱስን ትምህርትም ሆነ የኢየሱስን ማንነት ኢየሱስ እንዳስተማረው አላስተማረም። ይልቅስ የዚያን ተቃራኒ ነው ያስተማረው።

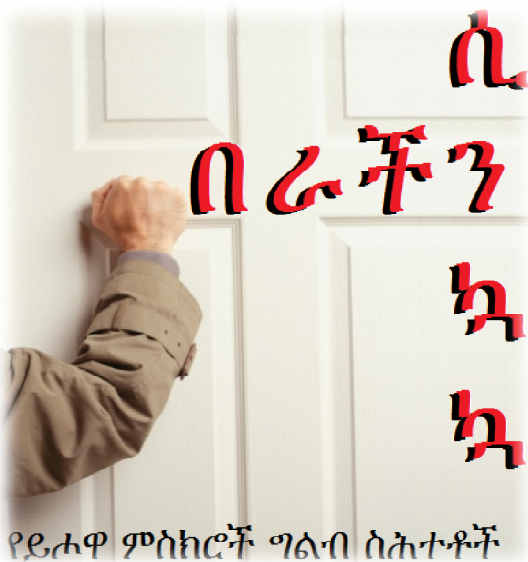
ሰ. የእውነት መንፈስ ተብሎአል፤ 16፡13። ስለዚህ ሙሐመድ ሰው፤ የዐረብ ሰው ሳይሆን መንፈስ ነው ማለት ነው። ሙሐመድ ተወልዶ የኖረና የሞተ ሰው እንጂ መንፈስ አለመሆኑ የታወቀ ነው።

ሸ. 'እኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋል' ተብሎአል፤ 16፡15። ይህ አጽኖች ለኢየሱስ ካለው ወስዶ የሚናገር ከሆነ፤ ሙሐመድ የኢየሱስን ትምህርት ነው ማስተማር የነበረበት። ይህንን ሙሐመድ አላደረገም። ኢየሱስ ያስተማረውን ትምህርት አልደገመም። እንዲያውም ተቃራኒውን ነው ያስተማረው።

ቀ. ዮሐ. 14፡16 እኔም አብን እለምናለሁ ለዘላለምም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽኖች ይሰጣችኋል፤ እኔም አብን እለምናለሁ ካለ፤ አብ ይህንን አጽኖች የሚሰጥ ከሆነና ይህ አጽኖች ሙሐመድ ከሆነ ሙስሊሞች እንዴት ይህንን ቃል ይቀበሉታል። አብ የተባለውን ተቀብለውታል ማለት ነው። ወይም ይህ ላኪው አብ እንደሆነ ወደው ተቀብለዋል ማለት ነው። ከሆነ ቁርአንን መቃወማቸው ነው። አብ ማለት አባት ማለት ነው። ቁርአን እግዚአብሔርን አባት ነው አይልም። የማንም አባት አይደለም እርሱ አይወልድም ነው የሚለው። 112፡3 'አልወለደም፤ አልተወለደም' ነው የሚለው። አብ ማለት ደግሞ አባት ማለት ነው፤ አባት ማለት ልጅ ያለው ማለት ነው። ስለዚህ ጌታ አብን አብ ወይም አባት እንዳለው እኛም እግዚአብሔርን አባታችን ብለን እንጠራለን። አባታችን ነውና። ይህ የአባትና ልጅ ግንኙነት የግንኙነቶች ቁንጮ ነው። ሆኖም ይህንን እውነት ሙስሊሞች አይቀበሉትም።

ይቀጥላል።

ዘላለም መንግሥቱ © ዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት)

ከፍል ሁለት

ወንጌልን እንድናካፍላቸው እቤታችን ድረስ መጥተው በራችንን የሚያንኳኩ የይሖዋ ምስክሮች ነን የሚሉ ሰዎች ያልዳኑ ሰዎች መሆናቸው ገብቶን ተቀብለን ያወቅነውን እውነት ለማካፈል ተዘጋጅተንና ዕድሉን ተጠቅመን እናውቃለን? ምናልባት ወንጌልን ለመስማት የሚኖራቸው ዕድል ያ ብቻ ሊሆን እንደሚችል አስብን እናውቃለን? በነዚህ ጥያቄዎች ነው ይህንን ተከታታይ ትምህርት የጀመርነው። እንቀጥል።

የዋችታወር ድርጅት ወይም የይሖዋ ምስክሮች ነን የሚሉ ሰዎች መሠረታዊውንና ማዕከላዊውን ስሕተት የተሳሳቱ ናቸው። ይህ ማዕከላዊ ስሕተት ኢየሱስን ፍጡር ያደረገው አርዮሳዊው ስሕተት ነው። ይህንን ስሕተት ጠጋግኖ ለማቆም ኢየሱስን በተለያዩ መልኮች ይሰሉታል። አንዱ ሚካኤል መሆኑ ነው።

ኢየሱስና ሚካኤል

የዋችታወር ሰዎች ኢየሱስ በሥጋ ተወልዶ ኢየሱስን ከመሆኑ ወይም ሳይወለድ በፊት ሚካኤል ነበር ይላሉ። እግዚአብሔር ይህን በኋላ ኢየሱስን የሆነውን የመጀመሪያ ፍጡር ሚካኤልን ፈጠረና ይህ ፍጡር ደግሞ የተቀሩትን ነገሮች ሁሉ ፈጠረ። ይህ ሚካኤል ኢየሱስ በምድር በኖረና ባገለገለባቸው ዘመናት መኖሩ አክትሞ ከትንሣኤ ዘመን በኋላ እንደገና ወደ ኢየሱስነት ተለወጠ ወይም ሚካኤል ሆኖ መኖር ቀጠለ ይላሉ። የዋችታወር ሰዎች ኢየሱስ በአካል መነሣቱን አያምኑም፤ የኢየሱስ አካል በንኖ፣ ተንኖ ጠፍቶ መንፈሱ ብቻ መነሣቱን ያስተምራሉ። ይህ የተነሣው መንፈስም እንደገና ሚካኤልን በመሆን መኖሩን ቀጠለ ይላሉ። ፍጡርን ከመኖር ወዳለመኖርና እንደገና ወደ መኖር ሲለዋውጡ ልክ የሬድዮ ጣቢያ እንደመቀያየር ያል ቀላል ያደርጉታል።

ሚካኤል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሰ መልአክ ነው። የመላእክት አለቃ፣ ከዋነኞቹ አለቆች አንዱ፣ ታላቁ አለቃ፣ አለቃችሁ፣ እና ሌጣውን ሚካኤል ተብሎ አምስት ጊዜ ተጠቅሶአል።

ዳን. 10፡13 የፋርስ መንግሥት አለቃ ግን ሆኖ አንድ ቀን ተቋቋመኝ፤ እነሆም፣ ከዋነኞቹ አለቆች አንዱ ሚካኤል ሊረዳኝ መጣ፤ እኔም ከፋርስ ነገሥታት ጋር በዚያ ተወሁት።

ዳን. 10፡21 ነገር ግን በእውነት ጽሑፍ የተጻፈውን እነግርሃለሁ፤ በዚህም ነገር ከአለቃችሁ ከሚካኤል በቀር ማንም የሚያጸናኝ የለም።

ዳን. 12፡1 በዚያም ዘመን ስለ ሕዝብህ ልጆች የሚቆመው ታላቁ አለቃ ሚካኤል ይነሣል፤ ሕዝብም ከሆነ ጀምሮ እስከዚያ ዘመን ድረስ እንደ እርሱ ያለ ያልሆነ የመከራ ዘመን ይሆናል፤ በዚያም ዘመን በመጽሐፉ ተጽፎ የተገኘው ሕዝብህ ሁሉ እያንዳንዱ ይድናል።

ይሁ. 9 የመላእክት አለቃ ሚካኤል ግን ከዲዮብሎስ ጋር በተከራከረ ጊዜ ስለ ሙሴ ሥጋ ሲነጋገር፡- ጌታ ይገሥጽህ አለው እንጂ የሱድብን ፍርድ ሊናገረው አልደፈረም።

ራእ. 12፡7 በሰማይም ሰልፍ ሆነ፤ ሚካኤልና መላእክቱ ዘንዶውን ተዋጉ። ዘንዶውም ከመላእክቱ ጋር ተዋጋ፣ አልቻላቸውምም።

ሚካኤል በተጠቀሰባቸው በነዚህ ጥቅሶች መልአክና የመላእክት አለቃ ነው። በዳን. 10፡4-6 'ሰው' የተባለው በራእ. 1፡12-17 የሰው ልጅ ከተባለው በአገላለጥ አንድ ነው። በዳን. 10፡13 ለዳንኤል የሚናገረው መልአክተኛ ይህ 'ሰው' የተባለውም ሆነ ሚካኤል አለመሆኑን ከንግግሩ መረዳት እንችላለን። ይህ 'ሰው' የተባለውና ሚካኤል አንድ አይደሉም ማለት ነው። አንድ ካልሆኑ ሚካኤልና ሰው የተባለው የተለያዩ ናቸው ማለት ነው።

የሰው ልጅ እና መልአኩ ሚካኤል አንድ አለመሆናቸውን በማቴ 25፡31 ከተጻፈው እንይ። የዋችታወር ትርጉም (አዓት) እንዲህ ጽፎታል፤ “የሰው ልጅ ከመላእክቱ ሁሉ ጋር በኩብሩ ሲመጣ በኩብራማ ዙፋኑ ላይ ይቀመጣል።” መልአክ ሳይሆን የሰው ልጅ ነው ከመላእክቱ ሁሉ ጋር የሚመጣው። መላእክት የሚለው በእርግጥ ሚካኤልንም የሚጠቀልል መሆን አለበት፤ ምክንያቱም ሚካኤል መልአክ ነውና። ኢየሱስ ሚካኤል የነበረውና በኋላ ሰው የሆነው እንደገናም ሚካኤል የሆነው በዚህ በማቴ. 25 እንደተጻፈው በሚመጣበት ጊዜ እንደገና የሰው ልጅ ይሆናል ማለት ነው? ይህ የዋችታወር የተጣመመ ትምህርትና ግልብ ስሕተት ነው።

ዕብ. 1 ስለ ኢየሱስ ማንነት፣ ማለትም ልጅ እንጂ መልአክ አለመሆን በገሃድ ቋንቋ የተጻፈበት ምዕራፍ ነው። በቁጥር 5-6 ላይ፣ እንዲህ ይላል፡ ከመላእክትነት፡- አንተ ልጄ ነህ፣ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ፣ ደግሞም፡- እኔ አባት እሆነሃለሁ እርሱም ልጄ ይሆንኛል ያለው ከቶ ለማን ነው? ደግሞም በኩርን ወደ ዓለም ሲያገባ፡- የእግዚአብሔር መላእክት ሁሉም ለእርሱ ይሰጉዱ ይላል። እዚህ ልጄ እና በኩር የተባለው ከመላእክት የተለየ መሆኑን የሚያሳይ ነው። መላእክት ሁሉ ለእርሱ የሚሰግዱ ከሆኑና ሚካኤል መልአክ ከሆነ እርሱም ሰጋጁ እንጂ የሚሰገድለት አይደለም። መልአክ እና ልጅ በማንነት የተለያዩ ናቸው።

በራእ 12፡1-8ም ሁለቱንም የተወለደውን ሕጻን ወይም ልጁንም፣ ሚካኤልንም እናገኛለን። የተወለደው ሕጻን ወይም ልጁ አሕዛብንም ሁሉ በብረት በትር ይገዛቸው ዘንድ ያለውን ልጅ ወንድ ልጅ ነው። በዚህ ክፍል እንደምንመለከተው ሚካኤል ይህ ወንድ ልጅ አይደለም፤ ወይም ልጁ ሚካኤል አይደለም፤ ሁለት እንጂ አንድ አይደሉም።

የይሆዋ ምስክሮች ድርጅት ዋችታወር ስለ ኢየሱስ መሠረታዊውን እውነት ስለጣለ ይህንን የተሳሳተ ትምህርት ጠጋግኖና ደጋግፎ ለማቆም ጥረት ሲያደርግ ይህንን የኢየሱስን ሚካኤልነት ወይም የሚካኤልን ኢየሱስነት ከድጋፎቹ አንዱ ለማድረግ ይሞክራል። ሚካኤል መልአክ ነው፤ ኢየሱስ ሚካኤል ከሆነና ኢየሱስ አምላክ ከሆነ ስለዚህ ሚካኤል አምላክ ነው ማለት ነው። ኢየሱስ ቀድሞ ሚካኤል በነበረበት ዘመንም አምላክ ነበር ማለት ነው። ሚካኤል ከዋነኞቹ አለቆች አንዱ ነውና ሌሎችም ዋነኛ አለቆች የሆነ መላእክት አሉ ማለት ነው። እነዚያስ? እነርሱም አማልክት ናቸው? በዚህ የዋችታወር ስሌት ከሄድን አይደሉም ማለት አይቻልም።

ኢየሱስ ዘላለማዊ ነው ወይስ አይደለም?

ገና አዲስ ክርስቲያን ሳለሁ የይሖዋ ምስክሮች ከአንድዋ ጋር ስለ ኢየሱስ አምላክነት ስንነጋገር፡ 'አምላክ ነው እንጂ፤ እንደ አምላክ እናከብረዋለን' አለች። 'ማክበር ሳይሆን፤ አምላክ ስለሆነ ታመልኪዋለሽ?' አልኳት። 'ኢየሱስን እናከብረዋለን፤ ይሖዋ አምላክ ብቻ ነው የሚመለከት' የይሖዋ ምስክሮች፡ 'ኢየሱስ አምላክ ነው' ይሉናል። ግን ንዑስ አምላክና ፍጡር አምላክ ነው። የሚከበር አምላክ እንጂ የሚመለከት አይደለም። እንግዲህ ከነዚህ ጋር ስንነጋገር አምላክ የሚለውን ቃል ትርጉም መፍታት ካልቻልን ተመሳሳይ ነገር እንደምንናገር ሊመስል ይችላል።

አምላክን አምላክ ከሚያሰኙ ነገሮች አንዱ ዘላለማዊነቱ ነው። አምላክ ጅማሬ ካለው አምላክ አይደለም፤ ሊሆንም አይችልም። የዋችታወር ሰዎች ኢየሱስ ዘላለማዊ ሳይሆን ጅማሬ ያለውና ጅማሬ እስኪኖረው ድረስ ከዚያ በፊት ያልነበረ የተፈጠረ አምላክ ነው ይላሉ። አድርጎም ለማሳየት ጥቅሶችን ይቀንሳሉ፤ ይጨምራሉ፤ ይጠመዝዛሉ። ይህንን አሳብ ለማየት አንድ ምሳሌ ላሳይ፤ ቆላ. 1፡15-17 እንዲህ ይላል፤ እርሱም የማይታይ አምላክ ምሳሌ ነው፤ የሚታዩትና የማይታዩትም፤ ዙፋናት ቢሆኑ ወይም ጌትነት ወይም አለቅነት ወይም ሥልጣናት፤ በሰማይና በምድር ያሉት ሁሉ በእርሱ ተፈጥረዋልና ከፍጥረት ሁሉ በፊት በከፍተኛ ነው፤ ሁሉ በእርሱና ለእርሱ ተፈጥሮአል፤ እርሱም ከሁሉ በፊት ነው ሁሉም በእርሱ ተጋጥሞአል።

የዋችታወር ሃይማኖት ተከታዮች የሆኑ ይሖዋ ምስክሮች ነን የሚሉ ሰዎች ኢየሱስን ፍጡር ለማስመሰል ሲሉ ይህንን ጥቅስ አጣምመው ሲተረጉሙና ቃል ሲጨምሩበት፤ 'ከፍጥረት ሁሉ በፊት በከፍተኛ ነው' የሚለውን፤ 'የፍጥረት ሁሉ በከፍተኛ ነው' ብለዋል። ደግሞም ፍጡርነቱን ለማስረዳት ሲፍጨረጩና በነዚህ 2 ጥቅሶች ውስጥ 'ሌሎች' የሚል ቃል አራት ጊዜ ፈጥረው ጨምረዋል።

የአዓት ትርጉም = እሱ የማይታየው አምላክ አምሳልና የፍጥረት ሁሉ በከፍተኛ ነው፤ 16 ምክንያቱም በሰማያትና በምድር ያሉ ሌሎች ነገሮች በሙሉ፤ የሚታዩትና የማይታዩት ነገሮች፤ ዙፋኖችም ሆኑ ጌትነት፤ መንግሥታትም ሆኑ ሥልጣናት የተፈጠሩት በእሱ አማካኝነት ነው። ሌሎች ነገሮች በሙሉ የተፈጠሩት በእሱ በከፍተኛ ለእሱ ነው። 17 በተጨማሪም እሱ ከሌሎች ነገሮች ሁሉ በፊት ነው፤ ሌሎች ነገሮች ሁሉ ወደ ሕልውና የመጡትም በእሱ አማካኝነት ነው።

ይህንን ክፍል ለብቻ ወደፊት የምንመለከተው ቢሆንም እዚህ ግን ላሳይ የምፈልገው፤ የይሖዋ ምስክሮች ኢየሱስ ራሱ የተፈጠረ ሆኖ ሳለ ሌሎቹን ነገሮች የፈጠረ ፍጡር እንደ እንደሆነ ለማሳየት ምን ያህል ርቀው የሚሄዱ አደናጋሪ አሳቾች እንደሆኑ ነው። ኢየሱስ ፍጡር ነው ካሉ ዘላለማዊ ነው ሊሉ አይችሉም። ስለዚህ፤ ኢየሱስ ዘላለማዊ አለመሆኑን እስካመለከተላቸው ድረስ 'ሌሎች' የሚል ያልተጻፈ ቃል ደጋግሞ መጨመር አይቻረቁራቸውም።

ከአንዳንድ የይሖዋ ምስክሮች ጋር ስነጋገር ብዙ ጊዜ ጠቅላላውን የንግግር ሰዓት የምናጠፋው የሐ. 1፡1-2 ላይ ነው። በመጀመሪያው ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፤ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ። ይህ በመጀመሪያው በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ።

የዋችታወር ድርጅት አዲስ ዓለም ትርጉም የየሐ. 1፡1 አተረጓጎም ብልሹ መሆኑን ወደፊት ለብቻው እናያለን፤ እዚህ የማተከረው ግን ቁጥር ሁለት ላይ በተለይም 'በመጀመሪያ' የሚለው ቃል ነው። ካወራኝቸው ጥቂት የይሖዋ ምስክሮችን የጠየቅኳቸው ቀላል ጥያቄ፡ 'መጀመሪያ መቼ ነው?' የሚል ነው። ትርጉማቸው ትክክል ነው። ግን ኢየሱስን እና መጀመሪያን ስናገናኝ መጀመሪያን እንደነገረ ሊተረጎሙና ሌላ ትርጉም ሊሰጡት ሞክረዋል። ግን በግሪኩ ቃሉ ልክ እንደ አማርኛው ምንም ለውጥ የሌለው ተመሳሳይ ነው። በመጀመሪያው የሚለው የተሰመረበት ነው።

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.

በቁጥር 2 ላይ ለእግዚአብሔር የተባለው 'በመጀመሪያ' በቁጥር 1 ላይ ለኢየሱስም ተብሎአል። መጀመሪያ ደግሞ መጀመሪያ ነውና ይህ ቃል ዘላለማዊነቱን የሚያሳይ ነው። በመጀመሪያው በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ የተባለው፤ በመጀመሪያው ቃል ነበረ የተባለው ነው።

እግዚአብሔር (ይሖዋ) ዘላለማዊ አምላክ መሆኑን የዋችታወር ድርጅትም ያምናል። ኢየሱስ ዘላለማዊ ከሆነ የተፈጠረ መልአክ ሳይሆን ኢየሱስ ይሖዋ ነው ማለት ነው። ዘላለም ሁለት አቅጣጫዎች አሉት። ዘላለማዊ ማለት ዘመን ሳይፈጠር ከዘመን በፊት የነበረ ከሁሉ ፊት ፊትና መሆንና ዘመን ሲያልቅም ከዘመን በኋላ የሚኖር ከኋላ ኋለኛ መሆን ማለት ነው።

ኢሳ. 44፡6-7 የእስራኤል ንጉሥ እግዚአብሔር፤ የሚቢኸም የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- እኔ ፊተኛ ነኝ እኔም ኋለኛ ነኝ፤ ከእኔ ሌላም አምላክ የለም። እንደ እኔ ያለ ማን ነው? ይኑሃና ይጥራ ይናገርም፤ ከጥንት የፈጠረሁትን ሕዝብ ያዘጋጅልኝ፤ የሚመጣውም ነገር ሳይደርስ ይንገሩኝ።

ኢሳ. 48፡12 ያዕቆብ ሆይ፤ የጠራሁህም እስራኤል ሆይ፤ ስማኝ፤ እኔ ነኝ፤ እኔ ፊተኛው ነኝ እኔም ኋለኛው ነኝ።

ከነዚህ ጥቅሶች የምንረዳው የእግዚአብሔርን ፊተኛና ኋለኛ ዘላለማዊነት ነው። በኢሳ. 44፡6 ያለው ቃል ገጽጾች ገጽገጽ (ይሖዋ ጽባአውት) እና ኃጽገው፡ ገጽገጽ (ይሖዋ ሜሌክ ይስራኤል) የሚል ነው። ይህ አምላክ ይሖዋ ነው። ይህንን መለኮታዊ ባህርይ ማንም ፍጡር ሊጋራው አይቻለውም። ከተጋራው ያ ፍጡር ፍጡር ሊሆን አይችልም።

ኢየሱስ ደግሞ ይህንን ባህርይ በግልጽ ተጋርቶአል፤ ቃሉ እንዲህ ይላል፤

ራእ. 1፡17 ባየሁትም ጊዜ እንደ ሞተ ሰው ሆኜ ከእግሩ በታች ወደቅሁ። ቀኝ እጁንም ጫከብኝ እንዲህም አለኝ፡- አትፍራ፤ ፊተኛውና መጨረሻው ሕያውም እኔ ነኝ።

ራእ. 2፡8 በሰምርኔስም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ። ሞቶ የነበረው ሕያውም የሆነው ፊተኛውና መጨረሻው እንዲህ ይላል፡-

ኢየሱስ ይህንን ካለ፤ የመለኮትን ዘላለማዊነት የተቀዳጀ ነው ማለት ነው። እግዚአብሔር ብቻውን ፊተኛ ከሆነና ኢየሱስ ደግሞ እርሱ ፊተኛ መሆኑን ከተናገረ እርሱ እግዚአብሔር ነው ማለት ነው። ይህ እነዚህ ጥቅሶች ውስጥ ኢየሱስ የሚናገረው ጉዳይ ተመሳሳይ አሳብ ብቻ ሳይሆን ተመሳሳይ ቃልም ነው። ኢሳ. 12፡8 በግሪክ ቋንቋ በተጻፈበት የሰባ ሊቃናት ጽሑፍ፡ ἐγὼ εἰμι πρῶτος καὶ ἐγὼ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα ይላል። የግሪክ አዲስ ኪዳን ደግሞ፡ ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἕσχατος ይላል። የተሰመረበትን ቃል ስናጤን ቋንቋውና ቃላቱ አንድ ናቸው። ኢየሱስ ፊተኛ ከሆነ ከጥንት ዘላለማዊ ነው ማለት ነው።

አንድ ፍጡር ፍጡር ሆኖ ፊተኛ ነኝ ካለ ውሸታም ነው። ሆኖ ነኝ ካለ ግን ማንነቱን በመቀበል ፈንታ አለመሆኑን ለማስረዳት ሌሎች ቃላትን ወሻሽቆና አጣምሞ አሳቡንና ቃሉን መለወጥ ሳይሆን ቃሉን እንደ ቃሉ መቀበል ነው የሚገባን። ኢየሱስ ዘላለማዊ ከሆነ ፍጡር ሊሆን አይችልም። ፍጡር ዘመን ጅማሬ አለውና ዘላለማዊ ሊሆንም፤ ነኝ ሊልም አይችልም። ከላይ እንዳነበብነው ፊተኛ ነኝ ካለ ግን ኢየሱስ ዘላለማዊ ነው ማለት ነው። ይህ በመጀመሪያው በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ። ይህ ከይሖዋ ምስክሮች ብዙ ግልብ ስሕተቶች አንዱ ነው። የዋችታወር ሃይማኖት ጅማሬ ያልተማረ ሰው ሆኖ ሳለ የግሪክ ቋንቋ ሊቅ እንደሆነ ራሱን በማቅረብ ስቶ ሊያስት የሞከረበትን ሙከራ የሐ. 1፡13 ስንቃኝ እናያለን።

© ዘ. መ. ይቀጥላል።

የጌታ ደስታ እና የእግዚአብሔር ሰላም

ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይበላችሁ፤ ደግሜ እላለሁ፤ ደስ ይበላችሁ። ገርነታችሁ ለሰው ሁሉ ይታወቅ። ጌታ ቅርብ ነው። በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቄ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ። አእምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል። ፊል . 4፡4-7

ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይበላችሁ፤ ደግሜ እላለሁ፤ ደስ ይበላችሁ።

ከዚህ በፊት በፊልጵስዩስ መጽሐፍ ውስጥ ደስታ እጅግ የተደጋገመ ቃል መሆኑን አይተናል። ቃሉም ብዙ ስለተደጋገመ በጥናቱ ውስጥ በበርካታ ስፍራዎች ስለ ደስታ አንብበናል። ደስታ በዚህች ታናሽ መልእክት ውስጥ እንደ አዝማች የተደጋገመ ቃል ነውም ብለናል። ደስ እና ደስታ የሚሉት ቃላት 18 ጊዜ ተጽፈዋል። ብዙዎች የፊልጵስዩስን መልእክት ማብራሪያ መጽሐፍ ሲጽፉ ለመጽሐፉ የሚሰጡት ርዕስ ከደስታ ጋር የሚቆራኘው ስለዚህ ነው።

ስለ ደስታ ስንሰማ ይህንን ደስታ የሚናገረው ሰው በመከራ ውስጥ እያለፈ ያለ በወገኑ ውስጥ የሚገኝ እስረኛ መሆኑን ስናውቅ የሚሰጠን ትርጉም የተለየ ነው። ይህ ቃሉም የሚያስተምረው ትምህርት ነው። በሉቃ. 6፡22-23፤ ሐዋ. 5፡41፤ ያዕ. 1፡2-3 ይህንን እናገኛለን። በጌታ ሆነው በሚቀበሉት መከራ ውስጥ በጌታ የሆነ ደስታ ይገኛል።

ጳውሎስ እንዲያው ዝም ብሎ ደስ ይበላችሁ አይደለም ያለው። ደስታ በብዙ መንገድና ከብዙ ምንጭ ሊገኝ ይችላል። ጳውሎስ በምክንያት ነው ደስ የተሰኘው፤ ምክንያቱም ጌታ ነው። በጌታ ደስ ይበላችሁ ነው ያለው። በጌታ መደሰት በሁኔታዎች ከመደሰት የተለየ ነው። ሁኔታዎች ይለዋወጣሉና በሁኔታዎች ላይ የተደገፈ ደስታ ይለዋወጣል፤ እየተነሣ ይወድቃል። ደስታው የፊት ብቻ ደስታ ነው። ደስታው በጌታ ከሆነ ግን ደስታው አይለዋወጥም።

በጌታ የሆነ ደስታ የፊት ፈገግታ ብቻ ሳይሆን የልብ ፈንጠዝያ ነው። ዓለም አቀፍ የፈገግታ ውድድር የሚባል አለ። በ1980ዎቹ 10 ሰዓት ከ5 ደቂቃ ፈገግ በማለት የዓለም ክብረ ወሰን በመስበር አንደኝነት የተቀዳጀው ሊሳ ሌስተር የተባለች የዊኒፔግ ካናዳ ልጅ ነች። አንደኛ ለመባል 10 ሰዓት ሙሉ እኝ ብሎ መዋል ፈገግታ እንጂ ደስታ አይደለም። እንዲያው ሆኖ ሐኪሞች ፈገግታ ለሰውነትና ለጤና ጥሩ ነው ይሉናል። መኮሳተር ፈገግ ከማለት ይልቅ ያደክማል ይላሉ። ለመኮሳተር 72 ጡንቻዎች ስናሠራ ለፈገግታ 14 ብቻ ናቸው የሚንቀሳቀሱት።

ፈገግታ መልካም ነው። አንድ ጊዜ ቻርልስ እስፐርጅን የተባለ ሰባኪ ለተማሪዎቹ ሲናገር፡ "ስለ መንግሥተ ሰማያት ስትናገሩ ፊታችሁ የሰማያን መንግሥት ውበት ያሳይ፤ ዓይኖቻችሁ ከብሩን ያንጸባርቁ። ስለ ሲኦል ስትናገሩ ግን . . . (ብሎ ዞር ዞር ብሎ ሁሉንም ከቃኝ በኋላ) ደህና አሁን ያላችሁ ፊት ይበቃል።" አላቸው።

ፈገግታ መልካም ነው፤ ደስታ ግን ከፈገግታ በላይ ነው። ደስታ ከፈገግታና ከጊዜያዊ ፈንጠዝያ በላይ ነው። በጌታ መደሰት ደግሞ ከደስታዎች ሁሉ በላይ ነው። ጳውሎስ የሚለው በጌታ መደሰት ብቻ ሳይሆን ሁል ጊዜ መደሰት ነው። ይህ ደግሞ የደስታ ጥጉ ነው። በጌታ

የሆነ ደስታ ጊዜያዊ ሳይሆን ጊዜ ዘለል ነው፤ እንዲያውም ዘላለማዊ ነው። በጉዳዮችና በሁኔታዎች የሚደገፍ ሳይሆን ጉዳዮችንና ሁኔታዎችን የሚያልፍ ነው። ሲጨልምም ሲበራም፤ ሲመሽም ሲነጋም፤ ሲመችም ሲከብድም ያው ነው፤ አይቀንስም፤ አይለወጥም።

ጳውሎስ ይህን መልእክት የሚጽፍበት የሮም እስር ቤት ለእስረኛ፤ ያውም ክርስቲያን እስረኛ ደንታ የለውም። ብዙ ክርስቲያን እስረኞችን የታሰሩበት ወገኑ አውጥተው ይወስዷቸውና የዘመኑ እስፖርት መጫወቻ ያደርጓቸው ነበር። የዘመኑ እስፖርት ሰው ከሰው ጋር እና ሰው ከአውሬ ጋር እስኪሞት ድረስ ሲጋደል፤ ደም ሲፈስ ማየት ነው። ጳውሎስ መቼ ምን እንደሚፈረድበት የማያውቅ ፍርደኛ ነው። ይህ ፍርደኛ ነው ስለ ደስታ፤ ስለ ሁል ጊዜ ደስታ የሚጽፈው።

ደስታ በጌታ ሲሆን ወገኑ ቤት ውስጥም ሆኖ መደሰት ብቻ ሳይሆን ስለዚህ ደስታ መስበክም ይቻላል። የዚህ ደስታ ምስጢር ደስታው በጌታ መሆኑ ነውና ጌታ ደግሞ በቤት ውስጥ እንደሚሆን ወገኑ ቤት ውስጥም መሆን ይችላል። የጌታ ደስታ ወደሚወስደን ቦታ ሁሉ አብሮን የሚሄድ ጸጋ ነው። ከሚለዋወጡ ሁኔታዎች ጋር ሳይሆን ከራሱ ጎልውና ጋር የተቆራኘ ነው። አብሮን የሚሄደው ደስታው ሳይሆን ጌታ ራሱ ነው።

ይህንን የደስታ ደብዳቤ የሚጽፈው ጳውሎስና ሲላስ ይህ ደብዳቤ በሚጻፍላቸው ሰዎች ከተማ በፊልጵስዩስ ወገኑ ቤት ውስጥ ዘምረው ነበር፤ በዜማ አመስግነው ነበር፤ ሐዋ. 16። የዚህ በዜማ ማመስገን በመጨረሻ ለወገኑው ጠባቂና ለቤተ ሰቡ መዳንና መጠመቅ ምክንያት ሆነ። በፍጻሜው ይህ ሰው 'ስላሙን' ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር ሐሤት አደረገ፤ ቁ. 34። ጳውሎስ በጌታ መደሰትን አጥብቆ የሚያውቅ ሰው ነው።

ደስተኛ ሰው፤ በተለይም በጌታ ደስተኛ የሆነ ሰው ሰውን የሚያስከፋ ሰው አይደለም። ጌታን የማይወዱ ሰዎች ሊጠሉት ይችላሉ። በጠቅላላው ግን አስከፊ ሰው አይደለም። በቀላሉ በሌሎች ሰዎችን የሚከፋ ሰው አይደለም። አእምሮው ከፍ ባለው በጌታ ነገር የተጠመደ በመሆኑ ጥቃቅን ነገሮች ጥልቅ የሆነውን ደስታውን ሊጠብጠብበት አይችሉም። ልክ በማንኪያ በርሜል ውስጥ የዘቀጠ ነገር በማማሰል ማደፍረስ እንደማይቻል ሰላሙና ደስታው ጥልቅ ስለሆነ ሊያደፈርሰው የሚችል ነገር የለም።

ገርነታችሁ ለሰው ሁሉ ይታወቅ።

ገርነት ሞኝነትና ጅልነት ሳይሆን ልስላሴ ነው። ሞኝነት ከመሰለም አውቀው የሚሆኑት የዋህነት ነው። ገርነት ትህትና ነው፤ ትህትና ደግሞ የመንፈስ ፍሬ ነው።

ይህ ገርነት የሚለው ቃል በምንጩ ቋንቋ (ἐπιεικής) ቀጥተኛ ትርጉሙ ተደርቦ መምሰል ማለት ነው። እንደ ካርቦን ኮፒ ደምቆ አለመታየት፤ እዩኝ እዩኝ አለማለት፤ ትኩረት አለመሰጠት ነው። ልክኝነትን፤ መታገስን፤ ጨዋነትን፤ ክብርነትን የያዘ አሳብ ነው። ገርነት የራስን ጦርነት ለራስ መዋጋትን በመተው ጌታ እንዲዋጋ ስፍራ የመልቀቅ ባህርይ ነው።

ይህ ገርነት ለሰው ይታወቅ ሲባል ጥሩምባ ይነፋና ይነገር ማለት አይደለም። ገርነት እንደ የዋህነት የልብ፤ የውስጥ ባህርይ ነው። ገር ሰው በማንነቱ በገርነቱ ይታወቃል እንጂ ገርና ገራገር ነኝ ብሎ መለከት አያስነፋም። ለሰው ሁሉ ይታወቅ ማለቱ እንደ መታወቂያ ማውለብለብን ሳይሆን በጌታ በመደገፍ፤ ጌታ ቅርብ መሆኑን በማስተዋል፤ በጸሎትና ምልጃ ጉዳዩን ለጌታ ሰጥቶ ማረፍን ያሳያል። አፉ ሳይሆን ተግባሩ ይናገራል።

ጌታ ቅርብ ነው።

የጌታ ቅርብነት የጊዜም የቦታም ነው። እግዚአብሔር የቅርብ እንጂ የሩቅ አምላክ አይደለም፤ ኤር. 23፡23። ጌታ በመገኘት ቅርብ ነው። ጌታ በሁሉ ስፍራ ያለና የሚሆን ጌታ በመሆኑ ቅርብ ነው ማለት ለእኛ እንጂ ለእርሱ

አይደለም። ስፍራ የሚባል ነገር ሳይፈጠር በፊትም የነበረ ጌታ ነውና ርቀትና ቅርብነት ለእኛ እንጂ ለእርሱ አይሰሩም። ሆኖም ጌታ ቅርብ ነው። በኒጆር ውስጥ የሚገኝ አንድ ጎሳ አንድ ወጣት ለአቅመ አዳም መድረሱን የሚፈትኑበት አንድ ባህል አላቸው። ያም አንድ ሌሊት ጨረቃ በሌለበት ደረቅ ድቅድቅ ጨለማ አንድ ሰፊ ጫካ አቋርጦ እንዲሄድና በማግሥቱ ማለዳ የጫካው የወዲያኛ ጫፍ የሚገኝ ገላጣ ሜዳ ተገኝቶ የሌሊት ጉዞውን ታሪክ እንዲዘግብ ማድረግ ነው። አንድ ልጅ ይህን ፈተና ለማለፍ ብቻውን፣ ሌሊቱን ሙሉ፣ እየፈራና እየተሳቀቀ፣ ኮሽ ባለ ቁጥር ነፍሱ አፋጋ ደርሳ እየተመለሰች አድሮ ጎህ ሲቀድ እገላጣው ይደርሳል። ያላወቀውና እርሱ ራሱ አድጎ ወጣት ልጅ ሲኖረው ብቻ የሚነገረው ምስጢር ግን ምንም በማይታይበት ጨለማ ሌሊቱን ሁሉ ቀስቱን የለጠጠ አባቱ የ3 ሰው ቁመት ያህል ብቻ ርቆ፣ ቀስቱን ለጥጦ ከኋላው እየተከተለው መሆኑ ነው። ሌሊቱ ሊላቀቅ ሲቀርብ አባትየው እየራቀ ይሄድና ከነጋ በኋላ ከተቀባዮቹ ሽማግሌዎች ጋር ይቀበለዋል። የጌታ ቅርብነት ከዚህም በላይ ነው። ጌታ ቅርብ ነው። ጌታ አጠገባችን ሳይሆን እውስጣችን ያለ መሆኑ ይህንን እውነት በብዙ አባዝቶ ይገልጥናል።

የጌታ ቅርብነት መገኘትንና አጠገብነትን ብቻ ሳይሆን ፈጥኖ መድረስንና ለልመና መልስ መስጠትም ያሳያል። ቀጥሎ ያለው ቃል ስለ ጸሎት የሚናገር መሆኑ ይህ ቅርብ የሚገልጥ ነው።

በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ።

ጸሎት፣ ምልጃ፣ ምስጋና፣ ልመና ከእግዚአብሔር ጋር የምንገናኝበትና የምንነጋገርበት ቋንቋ ነው። በዚህ ውስጥ ጸሎትና ምልጃም ተካትተዋል። ተቀራራቢ ቃላት ናቸው። ምልጃ ስለሌሎች ልመና ነው። ግን እዚህ የሚገልጠው ጠቅላላ ልመና ነው። ምስጋና ስለተደረጉ ነገሮች ብቻ ሳይሆን ከዚህ እንደምናገኘው ቅርብ ወደ ሆነ ጌታ ስለ ቅርብነቱ ውዳሴና ጭንቀትን በእርሱ ስለመጣል እጅይታም ምስጋና ነው።

ከዚህ ክፍል ሁለት ትልልቅ አሳቦች አንዱ ልመናን ማስታወቅ ነው። ልመና መልስ እንደሚገኝ እርግጠኛ የሚሆኑበትን ጥያቄ ወይም መሻት ማቅረብ ነው። ይህ እዚህ ልመና የተባለው ቃል ከዚህ ስፍራ ሌላ ሁለቱ ብቻ ተጠቅሶአል፤ ሉቃ. 23፡24 ጌታ እንዲሰቀል ጴጥሮስን የለመኑት ልመና እና በ1ዮሐ. 5፡15 ያለው የምንለምነውንም ሁሉ እንዲሰማልን ብናውቅ ከእርሱ የለመነውን ልመና እንደ ተቀበልን እናውቃለን። የሚለው ቃል ያለበት ልመና ነው። የልብን መሻት መናገር ነው። በእስ. 7፡3 ንግሥት አስቴር ያቀረበችው ልመናና መሻት የዚህ ዓይነት ነው። ሕይወቱ በልመናዬ፣ ሕዝቤም በመሻቴ ስትል ልመና ያለችውና ሕይወቷን ከንጉሡና ባሏ የለመነችው ቃል ይህ ነው። ብሉይ ኪዳን በግሪክ በተጻፈበት የሰባ ሊቃናት ትርጉም ቃሉ ተመሳሳይ ነው። ክርስቲያኖች ወደ እግዚአብሔር የምናቀርበው ልመና የእርግጠኝነትና ከእግዚአብሔር የአባትነት ምላሹን የምናገኝበት ልመና ነው።

ከዚህ ክፍል ሁለት ትልልቅ አሳቦች ሁለተኛው አለመጨነቅ ነው። አለመጨነቅ ብቻ ሳይሆን በአንዳች አለመጨነቅ። በምንም ነገር፣ በአንድም ነገር አለመጨነቅ። ሰዎች ጭንቀትን የሚያስተናግዱባቸው አራት መንገዶች ያሉ ይመስለኛል፤

1. ጭንቀቱ እንደሌለ መቁጠር። ራስን በመደለል ወይም በተለያዩ ነገሮች በመደንዘዝ መርሳት።
2. ጭንቀትን ለብቻ አቅፎ ወይም እስኪጎበጡ ተሽከሞ መንገላታት።
3. ለሌላ ለሁኑኛ ሰው ማዋየትና ማካፈል።
4. ለጌታ መንገርና ለእርሱ መስጠት። ይህ ከሁሉም የተሻለው ነው። በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ። አትጨነቁ ሲል አለመጨነቅን እኛ የምናደርገው ድርጊት ያስመስለዋል። አይደለም፤ አትጨነቁ ሲል ልውውጥን ማመልከቱ ነው። ልውውጡ ቀጥሎ ባለው ጥቅስ የሚገኘው ነው።

አእምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል።

ጭንቀታችንን ሰጥተነው ሰላሙን እንቀበላለን። ጭንቀትና ሰላም አብረው መጠመድ አይችሉም። ወይ እንጨነቃለን ወይም በሰላም እንሞላለን እንጂ ሁለቱንም በአንድነት አጣምረን መያዝ አንችልም። አንዱን ለማቀፍ ሌላውን መጣል አለብን። ጴጥሮስ፣ እርሱ ስለ እናንተ ያሰባልና የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት። እንደሚለን (1ጴጥ. 5፡7) የሚያስጨንቀንን ነገር የምንጥልበትና ስንጥልበት ተቀብሎ የሚያረጋጋንና በሰላሙ የሚሞላን አምላክ አለን።

የሚያስጨንቀንን በልመና በእርሱ ላይ ስንጥል የእግዚአብሔር ሰላም የሚያደርገው የጭንቀታችን ማረፊያ የሆነው ልባችንን እና አሳባችንን በክርስቶስ ኢየሱስ መጠበቅ ነው። ልብና አሳብ የውስጣዊ ማንነት መግለጫዎች ናቸው። አሳብ የተባለው የአሳብ መቀመጫ የሆነው አእምሮ ነው። ልብና አሳብ የሰሜት መቀመጫዎች ናቸው። የጭንቀትና የመታወክ መቀመጫዎችም ናቸው። ይህ መጠበቅ ወይም 'ይጠብቃል' የሚለው ቃል ዘብ መቆም እንደማለት ነው። ልክ ተረኛ ወታደር ነቅቶ እንደሚጠብቀው ያለ ጥበቃ ማለት ነው። እነዚህን የሚያስጨንቁ ነገሮች ለእርሱ ካሳወቅን በኋላ ዳግም መጥተው ልባችንን እንዳይወርሩትና እንዳይወርሱት የሚደረግ ጥበቃ ነው።

ዱሮ ልጅ ሳለሁ 'ሮንድ' የሚባል የሰፈር ጥበቃ ነበረ። ሌቦች ቤት ሰርስረው ወይ ሰብረው እየገቡ ይሰርቁ ነበርና። በተለይም ባል የሌላቸውን ሴቶች ቤቶች ገብተው ይዘርፉ ነበርና ይህንን ለመከላከል የተደረገ የተራ ዘብ ጥበቃ ሥራ ነው። የሰፈር ወንዶች ሁሉ ተራ ወጥቶላቸው በሳምንት ወይ በሁለት ሳምንት አንድ ሌሊት ሰፈሩን በመዘር የሚጠብቁት ጥበቃ ነው። ልጅ ብሆንም ወንድ ስለሆነኩ አንድ ሌሊት በአባቴ ተራ ከሌሎች ጋር ሰፈሩን ዞሬ ነበር። እኩለ ሌሊት ካለፈ በኋላ በቤታችን በኩል ስናልፍ እኔን፣ "ይበቃሃል፤ ግባና ተኛ" ስለተባልኩ ገብቼ የቀረውን ሌሊት ተኝቼ አደርኩ። ይህ ሮንድ ከተጀመረ በኋላ የሰፈራችን ሰዎች በሰላም መተኛት መጀመራቸው ይነገር ነበር። ጥበቃ ሲኖር ወረራ አይኖርም።

ጳውሎስ የሚናገረው የኛም ጥበቃ ከዚህ በላይ የሆነ ጥበቃ ነው። የሚጠበቀው ልብና አሳባችን ነው። ጠባቂው ወይም ዘበኛው የእግዚአብሔር ሰላም ነው። ይህ ሰላም አእምሮን የሚያልፍ ነው። ይህ ማለት ከመረዳት በላይ የሆነ፣ ተመርምሮ የማይደረስበት፣ እንዴት ሊሆን ቻለ? ተብሎ ሲጠየቅ መልሱ በምንም ምድራዊ መለኪያና ስሌት የማይገባ ሰላም ነው። የሰውን ትንታኔ፣ እውቀት፣ ምርመራ፣ ጥበብ አልፎ የሄደ ሰላም ነው። ፍጥረታዊ ሰው ቢያወጣ ቢያወርድ፣ ቢፈላስፍ ሊገባው የማይችል ሰላም ነው። ውስጣዊ ማረፊያ ነው። በዙሪያ ረብሻና መደፍረስ፣ ሁከትና ሽብር ቢኖርም ውስጥ ግን ሰላም ነው።

ይህ ሰላም ልባችንና አሳባችንን የሚጠብቀው ደግሞ በክርስቶስ ኢየሱስ ነው። የሰላማችን መገኛና ምንጭ እርሱ ነው። ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል ሲል በእርሱ አማካይነት ሳይሆን በክርስቶስ ኢየሱስ ውስጥ ይጠብቃል ማለት ነው። የሰላማችን ዋስትና ይህ በእርሱ ውስጥ የመገኘታችን እውነት ነው። በዮሐ. 16፡33 በእኔ ሳላችሁ ሰላም እንዲሆንላችሁ ይህን ተናግራችኋለሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዘክችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ። ያለው እውነት ይህንን ያሳያል። በእኔ ሳላችሁ እና በዓለም ሳላችሁ የሚሉት ሐረጎች የአድራሻ አመልካቾች ናቸው። የእግዚአብሔር ሰላም ልባችንንና አሳባችንን የሚጠብቀው የትም ስላለን ሳይሆን በጌታ በክርስቶስ ውስጥ በመሆናችን ነው። ይህ ጥልቅ የመደበቂያና የመጠበቂያ ስፍራ ነው።

በጌታ ደስታና በሰላሙ የተሞላ ሕይወትን እንድንኖርና ይህንን ሕይወት እንድናሳይ ጌታ ይርዳን። አሜን።

© ዘ. መ.